

KáZsé *Egész Könnyű*

Az SzSzC Kossuth Zsuzsanna Szakképző Iskolájának lapja

VII. évfolyam 2. szám
2018 április

Szabóné Diós Edit emlékére

Fájó szívvel búcsúzunk szeretett kollégánktól, igazgatóhelyettesünktől, a nagyszerű tanártól, remek embertől.

Szabóné Diós Edit 1982-ben szerzett magyar-oroszl szakos, majd később német szakos középiskolai tanári diplomát, és a Textilipari Szakközépiskolában kezdett tanítani. Munkahelye nem változott, csak az összevonások és átszervezések miatt az iskolák neve és profilja módosult. Dolgozott osztályfőnökként, igazgatóhelyettesként, és 2010-2015 között igazgatóként irányította a Kossuth Zsuzsanna Szakközépiskolát.

Munkáját lelkiismeretesen, odaadással végezte, folyamatosan képezte magát, nyitott volt az új ismeretekre, feladatokra. Nagyon tartalmas, magas színvonalú órákat tartott. Edit élete az iskola volt. Sokszor kora reggeltől késő estig dolgozott, ezen csak az unokái kedvéért változtatott.

Feladatait precízen, alaposan és körültekintő szervezőkészséggel látta el. Gyorsan reagált a megváltozott helyzetekre. Vitás kérdésekben ő volt számunkra, munkatársai számára a biztos pont, vezetői hozzáértése megkérdőjelezhetetlen volt. Figyelme mindenre kiterjedt, a szakmai igényességre, az emberi kapcsolatokra, a közösség építésére, az iskola életének minden részletére. Megjelenése nyugalmat, tartása tettekre készséget sugallt, mosolya biztatást adott. Tudta, hogy mikor van ideje a munkának, és mikor van ideje az örömnél. Láttuk őt táncolni, hallottuk énekelni; együtt kirándultunk, sárkányhajóztunk, bort kóstoltunk.

Fájdalmasan nagy űrt hagyott maga után az iskolában. Hiányozni fog hatalmas munkabírása, ironikus humora, kezdeményező készsége, pontossága. Hiányozni fog szilárd értékrendje, a magyartanár igényessége. Hiányozni fog derűs, mindig segítőkész embersége, józan higgadtsága.

Számunkra ő volt a hitelesség, a biztos pont, az örök kapaszkodó. Szigorú kritika, óvatos dicséret, együtt gondolkodás, közös gond, közös öröm, segítség, bármikor, bármiben, századszor is. Végtelen önfeláldozás, minőség, igényesség, elvárás, önmagával szemben is. Érzékenység, összevillanó tekintet, szakmaiság, odaadás.

Emléked, drága Edit, megőrizzük!

A Szegedi Szakképzési Centrum Kossuth Zsuzsanna Szakképző Iskolájának közössége

Búcsúzunk Máté Zoltántól

Március 20-án tragikus hirtelenséggel elhunyt iskolánk karbantartója, ezermestere, szorgos keze, Máté Zoltán. Negyvennégy évig dolgozott, ebből közel három évtizedet iskolánkban.

Nyugdíjazását sajnos már nem érthette meg.

Társ nélkül élt, de hisszük, hogy nem volt egyedül. Hiánya néhány órán belül feltűnt munkatársainak, mert hozzánk tartozott. Emlékét őrzik a bútorok, a falak, és őrizük mi is, mindannyian.

A Szegedi Szakképzési Centrum Kossuth Zsuzsanna Szakképző Iskolájának közössége

Dr. Koczor Lajosra emlékezünk

Életének 73. évében elhunyt Dr. Koczor Lajos, iskolánk egyik jogelőd intézménye, a Tisza Lajos Könnyűipari Szakközépiskola nyugalmazott igazgatója, aki 38 éven át töretlenül dolgozott iskolája fejlesztéséért, a szakképzés korszerűsítéséért.

1969-ben végzett biológia-földrajz szakos középiskolai tanárként a József Attila Tudományegyetem Természettudományi Karán, majd 1977-ben doktori címet szerzett, disszertációját gazdasági földrajzból írta. Tanári pályája kezdetén kollégiumi nevelőtanárként, azután egyetemi tanársegédként oktatott. Egy évtizeden át szervezője volt a Csongrád megyei honismereti diáktáboroknak. Szakmai életútja jelentős részében a középiskolai oktatás területén tevékenykedett.

1981-től nyugdíjazásáig intézményvezetőként dolgozott. A Bakay Nándor Szakközép- és Szakmunkásképző Iskolában három igazgatói ciklus alatt kiteljesítette azokat a vezetői elképzeléseket, amelyeket az első években megfogalmazott. Az ő irányításával dolgozta ki és vezette be a nevelőtestület a

vállalkozó típusú szakképzést szakközépiskolai osztályban. A kísérleti tanterv legkorszerűbb eleme a vállalkozói ismeretek oktatása volt, amelynek eredményeképpen a végzett diákok az általános műveltségen túl a szakmában azonnal hasznosítható tudás birtokában helyezkedhettek el. További innováció eredménye lett a textilipari szakképzés megújítása és egy komplex személyiségfejlesztési program kidolgozása és alkalmazása is.

Dr. Koczor Lajos az elsők között ismerte fel, hogy a fejlesztések sikeréhez új forrásokat kell bevonni, s egy olyan, szülők által kezdeményezett alapítvány létrejöttét segítette elő, amely évtizedeken keresztül támogatást nyújtott az oktatás színvonalának javításához, a legtehetségesebb diákok jutalmazásához. Az 1990-es évek elején a Bakay Nándor Szakközép- és Szakmunkásképző Iskola a város szakképzésében megbecsült helyet vívott ki magának.

Amikor 1994-ben a Textilipari Szakközépiskolát és a Bakay Nándor iskolát összevonták, dr. Koczor Lajos feladata volt a tanítási feltételek megteremtése, az egységes nevelőtestület kialakítása. A példaértékű összevonás új lehetőségeket teremtett a fejlesztésre, s a Tisza Lajos Könnyűipari Szakközépiskola néven működő intézmény hamarosan a Dél-Alföld sikeres iskolája lett. A tanulók szinte évente értek el kiváló eredményeket az országos szakmai tanulmányi versenyeken, a pedagógusok az igazgató ösztönzésére továbbképzéseken vettek részt, pályázatokat írtak. A sikeres pályázatok eredményeképpen több tíz millió forintot fordíthatott az iskola tárgyi fejlesztésre. Szegeden a 2000-es évek elején az elsők között sikerült a legkorszerűbb informatikai eszközöket (interaktív táblák) beszerezni és alkalmazni. Az iskola népszerűségét növelte az új ruhaipari szakmák oktatása, valamint olyan pedagógiai program megvalósítása, amelynek legfontosabb eleme a diákok személyiségfejlesztő nevelése volt.

Pedagógusi és vezetői pályáján folyamatosan törekedett az önképzésre. Céltudatos, tervszerű gondolkodása, reális véleményalkotása s az oktatás terén szerzett tapasztalatai alapján 1997-ben megválasztották a város igazgatói munkaközösségének vezetőjévé, s ezt a megbízást 10 éven keresztül, 2007-ig látta el. Ez idő alatt következetesen dolgozott a középiskolák érdekeinek érvényesítéséért, tanácsokkal segítette a kollégáit. Korrekt munkakapcsolatot alakított ki a fenntartó önkormányzattal, amelynek vezetői megbízható tárgyalópartnernek tekintették.

Dr. Koczor Lajos sikeres és elismert igazgatóként sem szakadt el a tanítástól, földrajztanárként eredményesen készítette fel tanítványait az érettségi vizsgára. Diákjai tisztelték szakértelmét, tudását, respektálták a szigorúságát, és nagyra értékelték emberségét, gyerekszeretetét. Tanítványai évtizedek múlva is szeretettel beszéltek róla.

Munkatársaival kölcsönös tiszteleten alapuló kapcsolatokat épített ki, és képes volt egységes, jó hangulatú közösséggé kovácsolni a tantestületet. Döntéseit a kollégák bevonásával hozta, és elvárta a feladatok magas színvonalú megvalósítását. A tantestület elismerését szakértelmével, munkabíráásával, pozitív emberi tulajdonságaival és vezetői képességeivel vívta ki.

Gazdag, változatos és eredményes pedagógiai pálya végén, 2007-ben ment nyugdíjba. Pályája során több elismerésben is részesült, többek között 2012-ben a Pedagógus Életmű díjat is átvette, amellyel Szeged városa tüntette ki példamutató szakmai pályafutása, iskolafejlesztő tevékenysége, elismert vezetői eredményei megbecsüléseként. Nyugalmat, erőt adó derűt, emberséget és igényességet sugárzó személyiségének emlékét megőrizzük.

Energiatakarékossági pályázat és átadás

2017 őszén 160 millió forint uniós támogatásból hőszigetelést kapott iskolánk épülete. A tetőt hő- és vízszigetelték, valamint 224 modern ablak és a bejárati kapuk kicserélésével vált hatékonyabbá és energiatakarékosabbá intézményünk.

Felújított iskolánk ünnepélyes átadójára 2018. február 21-én került sor. A műsort 13. és a 14. kisgyermekgondozó és nevelő szakos tanulók adták *Kormosné Molnár Gyöngyi* tanárnő segítségével.

Tartalom

Szabóné Diós Edit emlékére.....	2. oldal
Búcsúunk Máté Zoltántól	2. oldal
Dr. Koczor Lajosra emlékezünk.....	3. oldal
Átadási ünnepség.....	4. oldal
Az új DÖK-elnök, Tóth Edit	5. oldal
2018 méter	5. oldal
Pályaválasztási vásár	6. oldal
Szalagavató.....	7. oldal
Egyéb események	8. oldal
Kiállításjárás	11. oldal
A divat elhalványul, a stílus örök.....	12. oldal
Irodalmi sarok.....	15. oldal
Simple Art	16. oldal
Arany-óra – Szirtes Edina-interjú.....	18. oldal
Hyperión - Athénodórosz	20. oldal
Erasmus+	22. oldal
Versenyeredmények	31. oldal
Gratulálunk!.....	32. oldal
Aranyköpések	34. oldal
Diáknap	35. oldal
Üzemlátogatás – Szeged Boleró Kft.	38. oldal
Ne feledd!	39. oldal

A diák-önkormányzat új elnöke: Tóth Edit

2018. március 14-én új elnököt választott iskolánk diák-önkormányzata. Tóth Editet rövid bemutatkozásra, illetve terveit összefoglalására kértük, amelyet az alábbiakban közlünk.

„Tóth Edit 11.a osztályos tanuló vagyok, az iskola nappali tagozatos, egészségügyi ágazatának tanulója. A későbbiekben a sürgősségi betegellátásban szeretnék dolgozni.

A diák-önkormányzat elnökeként terveim között szerepel az, hogy a testülettel motivált diákok toborzásába kezdünk az osztályokból, akikkel könnyebb lesz együtt dolgozni. Véleményem szerint ez a változás lenne a legfontosabb: a cél, hogy ne csak meghallgassuk egymást, részt vegyünk a gyűléseken, hanem merjünk tenni is egy jobb iskolaközösségért.

Fő célomnak tekintem, hogy ne csak diák-önkormányzati tagok vegyenek részt az iskolai eseményeken vagy iskolán kívüli programokon, hanem osztályszinten két-három ember, hogy a DÖK-tagok ne érezzék úgy, hogy csak ők tesznek meg mindent az iskolaközösségért.

A DÖK-öt támogató tanárokkal lehetőség szerint igyekezni fogok olyan programokat kitalálni, amit az egész iskola együtt tud csinálni. Ebből is látható lesz, hogy mi egy közösség vagyunk, akik összetartunk. Fő iskolai hagyományunk a gólyaavatás és a diáknap. Persze vannak más, évről évre megrendezett programok is, de az említett két rendezvény különösen jelentős egy diák életében, így igyekezünk majd azokat méltóképpen megrendezni.

Fejlődnie kellene a DÖK-nek azon a területen, hogy az osztályokba eljussanak a gyűléseken elhangzott információk, és az osztályokból az elhangzott információra adott válasz visszajusson hozzánk. Az általam vezetett DÖK igyekszik teljes erővel képviselni a diákságot, és megtenni mindent a diákokért.”

2018 méter

Hát hol is kezdjem?

A suliban szokás az, hogy ha visszamegyünk tanulni a téli szünet után, mindig annyi lépést teszünk meg, amelyik évbe beleléptünk. Tavaly az erdőben tettük meg a 2017 lépést, idén ez elmaradt, mert csupa sár volt az erdő.

Ha már nem az erdőben ettük meg a 2018 lépést, akkor irány a Tesco-kör, csak nem úgy, ahogy szoktuk tesziórán, hanem visszafelé.

Az én osztályom nem igazán örült neki, hogy sétálnunk kell, de aztán a végére belejött mindenki. Viccesen ment a séta, mert végig beszélgettünk, hogy kinek hogy telt a szünet.

Ahhoz képest, hogy 2018 lépésről volt szó, 3939 lépés lett. Igen, számoltuk, vagyis nem mi, mert ahhoz is lusták voltunk, hanem elindítottuk a lépésszámlálót a telefonon.

Ketten úgy indultunk el, hogy ha a 2018 lépést megtettük, akkor ott maradunk egész nap. De nem volt túl meleg, és a táskánkat is beraktuk a terembe... így visszamentünk.

Na jó – így is, úgy is visszamentünk volna.

Ördög Regina

Pályaválasztási vásár

Iskolánk a Pályaválasztási Napok alkalmával idén novemberben is igyekezett minél színesebben megmutatni nemcsak a nálunk tanulható szakmákat, de az iskola atmoszféráját, a tanárok és diákok összetartását is. Képgalériánkban ezért a hagyományos divatbemutató mellett színpadi produkcióink hangulatát bemutató képek is szerepelnek. Galériánk a teljesség igénye nélkül készült, hiszen a rengeteg gyönyörű ruha közül aligha válogathatunk igazságosan.

Az iskolai hagyományoknak megfelelően november 24-én, pénteken a 11. évfolyamosok köszöntötték a végzős osztályokat. A szombati szalagavató bálnak a *Kék Csillag* étterem adott otthont.

A bált *Horváth Attila* igazgató úr nyitotta meg, majd a 12. osztályosok előadták angol keringőjüket. A koreográfiát *Lázár György* tanította be. Újdonságnak számított, hogy a keringőt táncoló tanulóknak alkalmuk volt rögtön felkérni szüleiket, hozzátartozóikat, vendégeiket egy táncra.

Immár hagyomány, hogy vendéglőadónk a *Vidovencz Andrea* vezette *Fallaway Táncgyesület*. A lányformációk produkciói után a 12.b „*Nem vagyok én apáca*” c. osztálytáncát tekinthettük meg, amelyet *Tóth Alexandra* tanított be.

A 12.a osztálytánca következett „*Elég volt*” címmel. A koreográfiát betanította: *Bozsó Szilvia*. Ezután a büszke osztályfőnökök végre feltűzheték diákjaiknak a szalagot: a 12.a-t *Vighné Tisóczki Tünde*, a 12.b-t *Fejes Edit* „avathatta fel”.

A szalagtűzést követően az osztályok kisfilmjét is megtekinthettük, majd a bálozók ismét hozzátartozóikkal folytathatták a táncot. Az este további részében a *Black Five* zenekar szolgáltatta a zenét, amely a fiatalok és hozzátartozóik számára egyformán szórakoztatónak bizonyult.

2017. november 7-én ismét sikeres véradás zajlott iskolánkban. A szervezést **Barta Zoltánné** vállalta magára. A fűtést már kora reggel bekapcsolták a tornateremben, ezért nem fáztak a véradó állomás munkatársai – ezt külön meg is köszönték.

Eredetileg 45 jelentkezőnk volt, ténylegesen 43 megjelent közül **39 sikeres véradás** történt. A véradó állomás dolgozói nagyon meg voltak elégedve a létszámmal, a szervezéssel, a tanulók helytállásával. (Szót fogadtak, reggeliztek, és ittak elég folyadékot.) Szerencsére néhány kisebb rosszullét volt csupán.

December 11-én dr. Lóczi Gerda osztályvezető főorvosnő értékes bemutatót tartott nekünk az **újraélesztésről**.

Iskolánk is részt vett a **Családi Pályaválasztási Napon**, melyet a Szent-Györgyi Albert Agórában tartottak, **2017. november 18-án**.

November 24-én iskolánk tanulói a szegedi **Petőfi Sándor**

Általános Iskola Egészség hetén tartottak bemutatókat, elsősegélynyújtás oktatást Kovácsné **Pozsár Henrietta** és Lipcsei **Marianna** kolléganőinkkel.

A Szolidaritás éjszakája

Szegeden tizenharmadik alkalommal rendezték meg **november 16-án**, csütörtökön a **Szolidaritás éjszakáját**. A program célja, hogy felhívják a figyelmet a hajléktalanok problémáira. A szervezők az idén is meleg étellel, teával, adományokkal és néhány jó szóval várták a rászorulókat és természetesen azokat is, akik szeretnének, de a hétköznapiakban nem mernek kérdezni az utcán, padokon üldögélő emberektől.

Iskolánk diákjai és tanári közössége **Kormosné Molnár Gyöngyi** vezetésével szívhez szóló műsorral, süteményekkel és ruhaadományokkal készült a rendezvényre. A megható műsort a lelkes **szociális gondozó és –ápoló, kisgyermekgondozó és –nevelő, egészségügyi szakgimnáziumi tanulók** szolgáltatták tanáraik és **Csongrádi Beáta** segítségével.

Egy tizedikes diák a következőképpen írta le élményeit: „*Kipakoltuk a székeket, padokat. Énekeltünk, és kiosztottuk a szeretetkártyákat. Kivittük az itthon készített sütitet. Ruhák között is válogathattak a hajléktalanok. Teát osztottak. Voltak, akik beszélgettek a hajléktalanokkal. Sokan voltak. Meghatódtak az éneken.*”

A szokottnál is gazdagabb volt a Mikulás-napi, illetve az adventi program. Miközben az osztályok **intézménylátogatásokon** jártak, az iskolában a **9.b Mikulása** és krampuszai osztogattak szaloncukrot, a **10.b krampuszai** pedig rövid tanórai flash mobokkal lepték meg az osztályokat. Az **adventi várakozás** minden héten rövid műsorral egybekötött gyertyagyújtással telt, miközben az iskola ünnepi díszbe öltözött.

2017. december 14-én iskolánk **14. gyakorló ápoló** szakos tanulói tanulmányi kiránduláson vettek részt Budapesten az **Országos Rehabilitációs Intézményben** **Farkas Rózsa** és **Lelt Klára** kolléganők szervezésében. Fontosak az ilyen csapatépítő, egyben tanulmányi kirándulások!

A hagyományokhoz híven lezajlott az idei **vöröskeresztes adománygyűjtés** is **Barta Zoltánné** szervezésében, **Biró Kata** lebonyolításával. Szép számmal gyűltek élelmiszerek, játékok egyaránt. A kikapcsolásban a **13. ápolók**, az elszállítás előtti bepakolásban pedig **9. f** osztály segédkezett a legtöbbet. A **9.b** két hatalmas zsáknyi játékot gyűjtött össze.

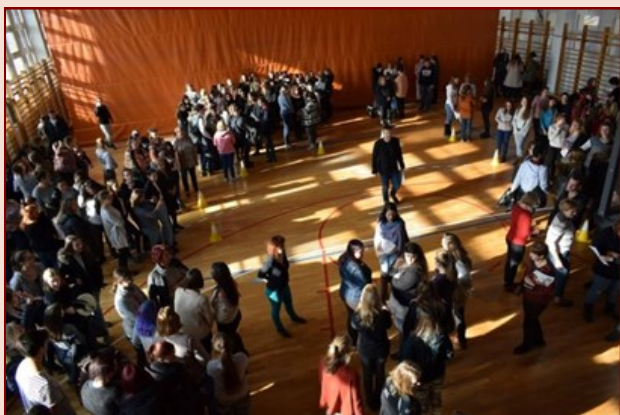

Az eseményeket a **karácsonyi műsor** koronázta, amely különösen meghatóra sikerült. **Kuba Dóra** konferálásával **Pál Blanka** gyönyörű szavalata, a **10.f-es** diákok és a **PedSingers** éneke, illetve a **Csongrádi Beáta** vezette frissen alakult **diákformáció** rendhagyóan modern, de rendkívül szórakoztató műsorral zárta az évet, melyet **Lipcsei Mariann** tanárnő segítette összeállítani.

A magyar kultúra napja alkalmából január 22-én az iskola ismét közös **Himnuszszaválásra** gyűlt össze, amelyet **Kovács Zoltán** tanár úr „vezényelt”.

2018. március 12-én iskolánk idén is részt vett a **Gyermekklinikával közösen szervezett jótékony-sági II. Intenzív Aerobik napon**. Több tanulónk és kollégánk segítette a rendezvény sikeres lebonyolítását, köztük **Molnár Éva**, **Boros Katalin Gyöngyi** és **Balogh-Puskás Enikő**.

Az általános iskolásoknak meghirdetett **divattervező** pályázat munkáiból február 19-én, az iskola- napon nyílt **kiállítás** az intézmény aulájában.

A pályázat témája a **csillagok** voltak. Természettudományos, vagy a tudományos fantasztikum felől megközelítve készíthettek ruhaterveket a diákok.

2018. március 6-án az SzSzC és a CsMKIK **állásbörzét** szervezett könnyűipari technikus és divat- és stílustervező szakos tanulónk részére.

A börzén megjelent cégek a következők voltak: **Naturtex Gyapjú- és Tolfeldolgozó Kft.**,

Szegedi SZEFO Fonalfeldolgozó Kft., **Aranyvarrótű Ruhaiipari Oktató Kft.**, illetve a **Salon D'ange**.

A **Super-X**, amelyet nagyrészt iskolánk diákjai alkotnak, 2018. március 6-án a **Hungiban** adott koncertet. A csapat tagjai: **Csongrádi Beáta**, **Schröffer Nóri**, **Paré Alexandra**, **Radvánszky Gábor** és **Csibi Dénes**.

A csapat később a **KÖHÉT** rendezvényén, a **JATE Klub** színpadán is fellépett.

2018. március 15-ét a Kossuth Zsuzsanna évfordulójával is kapcsolatos műsorral ünnepelte az iskola. **Horváth Márton** és **Wratin Sándor** verbunkos táncával, **Pál Blanka**, **Keresztes Dániel** és **Kuba Dóra** szereplésével, **Sárközi Fanni** énekével és a **10.f** játékaival lett teljes a műsor, melyet **Kormosné Molnár Gyöngyi** és **Fűrész Csilla tanárnő** állított össze és tanította be.

Kiállításjárás

Iskolánk 12. és 13. évfolyamos divat- és stílustervező szakos diákjai aktívan töltötték az október 10-ét. Az iskolai mindennapoktól kicsit megszabadulva húszan utaztunk Budapestre, hogy csemegézzünk a főváros kulturális programjaiból.

Látogatást tettünk a *Nemzeti Múzeumban*, ahol az őskortól a népvándorlás koráig tanulmányoz-

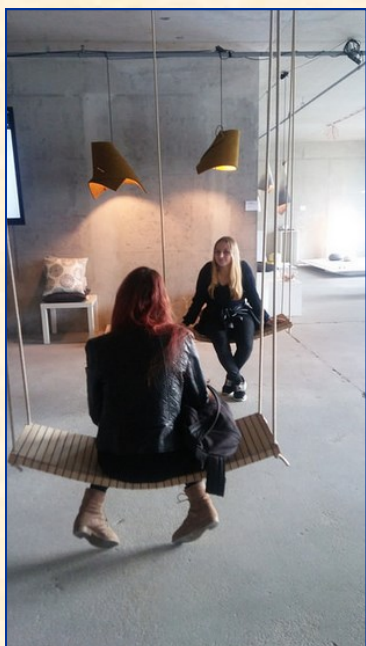

hattak hazánk viselet- és tárgykulturáját. Majd a *Design Hét* egyik programjára vitt az utunk, ahol kortárs textilművészek alkotásaival ismerkedhettünk. A tárlaton *Surján*

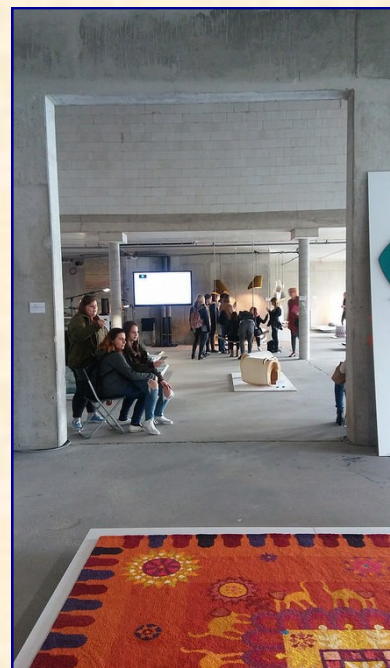
Kornélia tanárnő szőnyegeit is megcsodálhatták a tanulók.

Végül a *Műcsarnok* két kiállítása következett: a cipőkiállításon hordható és hordhatatlan lábbelikeket, cipő témájú installációkat nézegettünk, majd egy utolsó erőbedobással *Sebastiao Salgado Genesis* című fotókiállítását tekinthettük meg.

Fárasztó és élménydús nap volt.

Egervölgyi Lilla

„A divat elhalványul, a stílus örök”

„A divat elhalványul, a stílus örök” – szakképzéstől a kreatív iparágakig múzeumi katalizálás. Ez volt az elnevezése annak a projektnek, amelyben diákjaink is részt vettek a tanév első félévében. A programot a szegedi Móra Ferenc Múzeum szervezte, és iskolánk 11., 12., 13. évfolyamos divat- és stílustervező, illetve 14. ruhaipari technikus szakos tanulói vettek részt benne.

Összeállításunkban a *Hegedűs Anita*, a Móra Ferenc Múzeum munkatársa, majd *Márkusné Csíkos Ildikó*, a kiállítást rendező két iskola immár „közös” tanára szólal meg.

„A múzeumnak fontos, hogy élő kapcsolata legyen a fiatalokkal, a fiatal felnőttekkel – magyarázza *Hegedűs Anita*. – Ne úgy lássák a múzeumot, mint egy elavult, dohos épületet, ahol nincs semmi izgalom, ahol nincs érdekesség.

Ahol csak régi képek vannak, ahol mindig csendben kell lenni, és nem szabad hozzáérni semmihez, mert ránk szólnak a teremőr nénik...

Az a célunk, hogy folyamatosan legyenek olyan programok, kiállítások, projektek, kezdeményezések, melyek alkalmasak a fiatalok bevonására, érdeklődésük felkeltésére. Szeretnénk megmutatni nekik, hogy a múzeum más, a múzeum több, mint egy ódon, poros épület.

A mostani projekt is ennek a gondolatnak, célnak a szellemiségében jött létre. Örömmel szálltunk be a pályázatba, amikor a lehetőséggel megkerestek bennünket a *Savaria Múzeumból*. Lehetőséget láttunk arra, hogy valami érdekeset, valami izgalmasat, valami újat hozzunk létre diákok bevonásával.

A munka során remek volt látni, hogyan haladnak előre a munkafolyamatokban a tanulók, hogyan ismerik meg a múzeum „másik oldalát”. A diákok megismerték a textilgyűjtemény gyönyörű darabjait, melyeket egyébként nem, vagy csak ritkán láthat a nagyközönség. A kulisszák mögé tekinthettek be, és szakértő segítséggel ismerkedtek meg a szegedi motívum-világgal.

Ez egy nagyon komoly csapatmunka volt, ahol óriási köszönet illet minden résztvevőt.

Főként a diákokat és tanáraikat, akik nagy lelkesedéssel, kitartással és kreativitással vettek részt a projektben. *Tóth Csabánét* külön is ki kell emelnünk: hosszú évek óta ápol múzeumunk remek szakmai kapcsolatát vele.

E kapcsolatnak egy újabb nagyszerű eredménye lett a projekt és maga a kiállítás.

Természetesen köszönet illeti a múzeumi kollégákat is, akik örömmel egyengették a diákok és a pályázat útját is.

Maga a kiállítás a lenyomata annak, hogyan éledhet újjá egy múzeumi gyűjtemény, ha érdeklődő, kreatív diákok „kezébe kerül”. Olyan tárlat jött létre, ahol végignézhetjük a munkafolyamatot a kezdetektől, a tervektől kezdve egészen a megvalósulásig, az elkészült, gyönyörű munkákig. A kiállítás termébe, a napfényes közösségi térbe betérve mindenki megvizsgálhatja a terveket, megismerheti magukat a diákokat, illetve megcsodálhatja a terítőt, a táskákat, a kendőket – azt a munkát, melyen hosszú heteken keresztül dolgoztak együtt diákok, tanárok, múzeumi szakemberek.

Bízunk benne, hogy a jövőben is lesz lehetőség hasonló projektek, mintaprojektek előkészítésére, megvalósítására és abban is reménykedünk, hogy a jövőben ismét együtt dolgozhatunk majd a *Szegedi Szakképzési Centrum Kossuth Zsuzsanna Szakképző Iskolájának* és a *Szegedi Tömörkény István Gimnázium és Művészeti Szakközépiskolájának* tanáraival és diákjaival.” „

Az alapötlet a szombathelyi múzeumé, onnan vettük át – meséli **Márkusné Csikos Ildikó**, aki nek mindkét iskolában alkalma volt beleslátni a munkafolyamatba. – Ott vannak kis textilképek, amiket az ottani múzeum fölhasznál arra, hogy abból gyűjtik a mintákat az ottani művészeti szakgimnázium tanulói, és van egy ruhaipari iskola, ami viszont konfekcionálja ezeket a termékeket.

Tehát a mintavariációkat, amiket a textilesek megterveztek, napjainkban használható ruhadarabokon helyezik el, és a ruhás tanulók megvarrják. Az alapötlet innen jött. A szegedi múzeumnak nagyon tetszett a szombathelyi ötlet, mivel itt is vannak textilesek is, ruhások is.

A *Móra Ferenc Múzeum* és az iskolák között eddig is jó és rendszeres kapcsolat volt, rendszeresen jártunk kiállításokra, sokat segítettek, mindig rugalmasan tudtak fogadni bennünket. Így végül is a múzeum ötlete volt, hogy tervezzünk.

Az *SzSzC Kossuth Zsuzsanna Szakképző Iskolája* és a *Tömörkény István Gimnázium* „textiles” tanulóinak így volt lehetősége arra, hogy bemennejenek a Móra Ferenc Múzeum népművészeti raktárába. Olyan dolgokat is megnézhettek, amik nem kerülnek mindennap kiállításra. Volt lehetőségük arra, hogy Csongrád megyei népművészeti alkotásokat nézzenek meg, és ezen belül azt beszéltük meg, hogy a szücsmunkákkal fognak alaposabban foglalkozni.

Különböző szűrők, dohánytartó zacskók voltak a kiindulási alapok. Ezeket megnézegethették, megfogdoshatták a megfelelő előírások betartásával, és ott a mintaelemekből gyűjtést végezhettek. Lerajzolták ezeket a mintakincseket, ez volt a Móra Ferenc Múzeumban végzett feladatrészüik.

Ezután mind a két iskola a saját tervezési óráin feldolgozta ezt a mintakincset, kicsikét átgondolták ezeket a mintákat, és megpróbálták mai, használható formába önteni, átalakítani. Mindkét iskolában van tervezési folyamat, így első körben mindkét iskola tanulói terveztek.

A feladat az volt, hogy ne csak úgy a nagyvilágba tervezzünk, hanem használható dolgok keletkezzenek ebből. A Móra Ferenc Múzeummal azt beszéltük meg, hogy nekik úgyszólván szükségük van különböző egységes dolgokra, ezért sálakon, táskákon, múzeumpedagógiai foglalkozáson használatos köpenyeken, illetve asztalterítőkön fognak ezek a mintakincsek megjelenni, és ezentúl is használatban lesznek.

Azért nagyon lényeges, hogy meglegyen az, hogy mire tervezünk, mert lényeges, hogy mekkora mintákat fognak elkészíteni, központi mintát, sormintát vagy terülő mintát tervezzenek a gyerekek. Egy asztalterítőn, táskán se mindegy, hogy mekkora a minta, és az hol helyezkedik el.

Miután kitalálták, hogy milyen táskákat, sálakat és terítőket akarnak, megkaptuk a méreteket, és ezekre a méretekre kellett a konkrét terveket elkészíteni a diákoknak. Ezen a ponton a két iskola specialitására szétbontva folytatódott a munka.

A Kossuth Zsuzsanna divat- és stílustervező tanulói, illetve az itteni kollegák csinálták meg a szabásmintákat és szabták ki az alkatrészeket, a tömörkényes diákok pedig az ottani szitaműhelyben rászitázták a kiválasztott mintákat az anyagokra. Ekkor a főlészitáztott mintás anyag visszakérült ide, és az itteni divat- és stílustervező diákok az itteni ipari varrógépeken, a jól felszerelt tanműhelyben megvarrták, és a múzeum már a kész, konfekcionált termékeket kapta vissza. Így jött létre a két iskola és a múzeum között ez a közös projekt, amit végrehajtottunk.

Szerintem nagyon nagy szerencsénk volt a gyerekeknek, hogy bepillantást nyerhettek ebbe a belső raktárhelyiségbe. Oda bárki nem mehet csak úgy be, és így sokkal nagyobb rálátásuk nyílt a dél-alföldi mintakincsekre.

Nagyon ügyesen oldották meg a régi, népművészeti mintakincsek újragondolását, és szépen helyezték el ezeket mai, használható ruhadarabokon, kiegészítőkön.

Érdekes véletlen, hogy nekem mindkét iskolában alkalmam volt belelátni a munkafolyamatba. Nagyon nagy lehetőség volt az, hogy mindkét helyen a szakmai projektórákat tartom, és hogy ebbe a futó projektbe az alsóbb évfolyamos tanulók is betekintést nyerhettek. El tudtunk menni a múzeumba, ahol egy előadást tartottak arról, hogy hogyan is történt ennek a projektnek a kidolgozása, mik voltak az előkészítés fázisai, hogyan zajlik a kivitelezés, finanszírozás, pályázatírás. Amikor elkezdtük ezt a projektet, még nem tudtuk, hogy pályázati pénzt kapunk-e hozzá, de az volt az iskoláknak és a múzeumnak is a koncepciója, hogy ezt a projektet mindenféleképpen lebonyolítjuk. Ha a múzeum nyer hozzá pályázati pénzt, akkor több sál, táska készülhet, mert tudják finanszírozni, ha nem, akkor maximum egy darabot megcsinálunk saját költségre, de akkor se hagyjuk ki a lehetőséget, hogy a gyerekek részt vegyenek ebben.

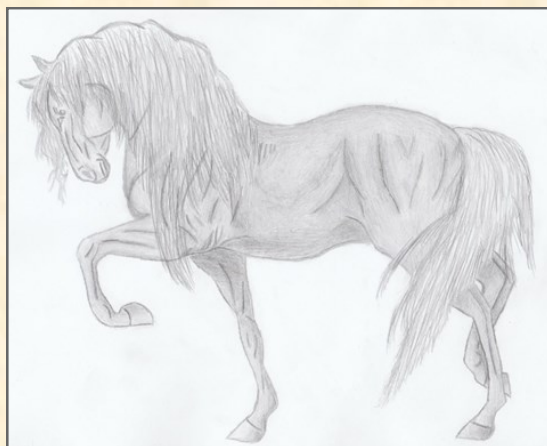

Mindennek *Egervölgyi Lilla* volt a szervezője, koordinátora, *Surján Kornélia* vett részt a tervezési folyamat műhelymunkájában, *Cseh Ferencné Éva* pedig a megvarrásban vett aktívan részt. Itt a 11. és 13. divat- és stílustervező osztály, a Tömörkényben pedig a 10. évfolyamos textilesek dolgoztak a projektben.”

M. A.

Irodalmi sarok

Nézz előre...

Nézz előre, de sose vissza,
Nézd a világot, de ne csak a rosszat,
Nézd a szívem, lásd meg, hogy szeret,
Éjjelnek rémálmában is csak érted remeg!

Halld a hangot, csak a szépet,
Mindig szívvel, ne csak ésszel.
Hallgasd a szelet, ami átkarol téged,
Pontosan ahogy én öllelek éjjel.

Rabb Tímea

Nagyapámhoz

Keresztre feszít a fájdalom
hogy hangodat nem hallhatom
s kezedet nem foghatom
csak a ruháid illatát érzem
és attól maradok még én is ébren.
Mikor itthagytál te minket,
szívünkbe tört szúrt már az élet.

Nyiri Renáta

Élj

Somodi Adrienn rajza

Szomorkodva, s merengve nézem, hallgatom naponta sok ember bánatát, s azt, hogy mennyire nem becsülik azt, amijük van, s mennyire búsulnak, hogy még élnek. Saját halálukat kívánják, mint gyáva ebek, kik nem mernek szembe nézni a sors megpróbáltatásaival. Ostobán eldobnák életüket, hogy megszabaduljanak terheiktől, s problémáiktól, amiket nem oldanak meg. Pedig lenne rá megoldás.

Mily igazságtalan a sors! Kik élni akarnak, meghalnak, s kik nem értékelik életüket, élnek! Sokan halnak meg fiatalon, mikor még előttük az élet, s terveik vannak a jövőre nézve. Élni akarnak, mert tisztelik, amijük van, de mégis meghalnak.

Mért nem tudjuk tisztelni életünket? S mért kell azoknak meghalni, akiknek van életcéljuk, s élni akarnak?

Az élet ajándék, s egyetlen kincsünk, ami a sajátunk!

Tiszteld!
Élj! S becsüld meg magad!

*Wratin
Sándor*

*Molnár
Boglárka rajza*

Idén szeptemberben 8 diánk döntött úgy, hogy kihasználja a lehetőséget, és a JAM segítségével kipróbálja magát a való világban. A 13-os divat- és stílustervező lányok nekivágtak a cégalapításnak és pénzkeresésnek.

A szervezet segítségével megalapították a *Simple Artot* a 2017-18-as tanévre, és amellet, hogy pénzt keresnek, elsajátítják a vállalkozásvezetés, marketing és a pénzügyi világ csínját-bínját is.

A JAM (Junior Achievement Magyarország) a Junior Achievement Worldwide tagja, amely a világ mintegy 124 országában 9,7 millió fiatal képez évente. A JAM közhasznú non-profit szervezet 1993 óta van jelen Magyarországon, hazai munkatársakkal és hazai partnerekkel együtt dolgozik annak érdekében, hogy hidat képezzen az oktatás és az üzleti világ között. A JAM magyar kormányzati és EU támogatások igénybevételével, valamint szakmai partnerei, szponzorai segítségével működteti a szervezetet.

Október során egy háromnapos konferencián is részt vett a csapat négy tagja, *Kele Dorina, Pesti Jázmin, Dovalovszki Dóra* és *Sárközi Tímea*, akiket *Egervölgyi Lilla* és *Molnár Éva* kísért. A rendezvény Budapesten zajlott, ahol rengeteg hasznos információt hallottak ahhoz, hogy sikeres vállalkozókká válhassanak.

A Simple Art különböző kiegészítőket és pólókat készít, amelyeket először december során az iskolában és egy budapesti vásáron értékesített. Facebookon szintén lehet tőlük rendelni termékeket: <https://www.facebook.com/Simple-Art-281460699005544>

Illetve Instagramon is lehet őket követni. https://www.instagram.com/s.imple_a.rt

„A programra csütörtök kora délután kellett regisztrálnunk, így egy délelőtti vonattal elindultunk Pestre. A regisztráció, és a konferencia fő helyszíne a Lurdy-ház volt, így az időnk nagy részét itt töltöttük.

A regisztráció után azonnal elkezdődött a munka, és külön képzésen vettek részt a diákok és a tanárok is. A tanári mentorképzésen csak az új mentoroknak kellett részt venni, így egy kb. 15 fős csapattal külön terembe kerültünk.

A képzés hangulata jó volt, de a tempó igazán feszítettnek tűnt. A mentoroknak szánt workshopokon kívül később volt szerencsénk több fiatal sikeres vállalkozó előadásán is részt venni, mint pl.: Kolibri Pictures bemutatója, vagy régebbi, nemzetközileg is sikeres JAM diákvállalkozók beszámolóit.

A tapasztalataikat elmondták az ifjabb generációnak és mentoraiknak, ami igazán hasznos volt számunkra. Az előadásokon felül nem sok időnk és energiánk maradt evésen és alváson kívül másra, de azért péntek este, vacsora után, kis csapatunk kísért a városba és megnéztük Budapest egy részét, az esti fényekben.

Szombat délelőtt zárult a program és a diákokkal együtt, mi is élményekkel és ötletekkel telve vonatoztunk vissza Szegedre.”

Egervölgyi Lilla, Molnár Éva

Reggel, miután nyugodtan megreggeliztünk, 9 órakor kezdődött egy előadás, amely a diákvállalkozás program bemutatása volt.

Itt elmondtak mindent arról, hogy hogyan működik egy diákvállalkozás, hogyan fogjunk bele, és hogyan valósítsuk meg mindazt, amit elképzeltünk. Rávilágítottak a nehézségekre és azok leküzdésére, elmondták, milyennek kell lennie egy csapatnak ahhoz, hogy a munka gördülékenyen menjen, és hogy milyen szempontokat érdemes szem előtt tartani ahhoz, hogy amit elképzeltünk, meg is valósuljon.

Ez után a másfél órás előadás után egy rövid kávészünet következett, amelyben ki tudtuk pihenni a sok információt. Szükségünk is volt rá, mert a szünet után a pénzügyi tervezés, üzleti terv készítésében adtak segítséget, valamint megmutatták, hogyan működik a piackutatás és a termékek kialakítása.

Ebben a 2,5 órában a saját csapatunkkal kellett dolgozni, és a vállalkozásunkon belül kitalált termékkel. Kaptunk egy naplapot, amelyen szempontok álltak és annak megfelelően kellett kitölteni, hogy a saját termékünk milyen célt szolgált. Megtudtuk, hogy mennyiért érdemes eladni az adott terméket ahhoz, hogy nyereségünk is legyen belőle, ne csak kiadás. Megtudtuk, hogy minden hónap végén listáznunk kell a ki- és bevételt, és hogy a vállalkozás érdekében minden apró részletet fel kell jegyezni.

Az előadás végén megmutatták, hogy a számítógépen milyen táblázatot érdemes készíteni, hogy az összes pénzmozgás jól nyomon követhető és átlátható legyen.

Az ebéd és a kávészünet után következett a Worldcafe elnevezésű csoportos foglalkozás. Iskolánként alkottunk csoportokat. Egy-egy ív papíron dolgozva kellett ötleteinket összegyűjteni egy adott témához, majd tízpercenként továbbmenni a következő állomásra. Nagyon hasznosnak tartottuk ezt a foglalkozást, mert gondolkodásra, kreativitásra ösztönöztek minket. Az ötletelés segítséget nyújtott a mi vállalkozásunkat érintő kérdésekben is.

Majd egy másik teremben üzletemberek, mentorok vártak minket. Nyolc percig beszélhettünk velük. Mi egy középkorú férfival beszélünk, aki banknál pénzügyekkel foglalkozik. Meglepő volt számomra, hogy mennyire nyitott és segítőkész volt. Nagyon sok javaslatot tett, de leginkább pénzügyi téren adott tanácsokat. Sok kérdést letisztázott bennünk. Biztatott és motivált minket.

A szünet után 17:30-tól 18:30-ig előadásokon vettünk részt. Először a Kolibri Pictures reklámfilmekkel foglalkozó cég tartott előadást. A vállalkozás marketing részére hívták fel a figyelmet. Egy terméknel fontos a hitelesség, a folytonosság, ezen kívül, hogy a célközönség tudjon arcot társítani hozzá. Számomra a legfontosabb tanácsuk az volt, hogy azt kell hangsúlyozni, amiben a mi termékünk eltér a többitől, és az egész marketinget erre a különbségre kell építeni. Fiatalos, erős csapatként ismertük meg őket. Bevezettek minket a marketing világába, megtudtuk, milyen sok munkába telik kiépíteni egy márkát.

Később a 2016-os JAM legjobb diákvállalkozás egyik tagja és tanára tartott előadást.

A legfontosabb üzenet, amit átadott, hogy élvezni és szeretni kell, amit csinálunk, mert akkor bármit elérhetünk. A diáklány csak a sikerekről beszélt, a tanárnő már említette a nehézségeit is. Az előadásuk során döbbsentem rá, hogy ők se profi vállalkozókként kezdték, hanem „tapasztalatlan álmodozókként”, volt egy ötletük, beleltek időt és energiát, és sikerre vitték.

Az utolsó előadást a legelső 2007-es diákvállalkozás egyetlen női tagja tartotta. Egy igazán jó hangulatú, vicces előadás volt. Az ő csapatuk bebizonyította, hogy két különböző csapat előnyeit és hátrányait összerakva sikeres, jól működő vállalkozást lehet létrehozni. Olyannyira, hogy csapatuk a JAM nemzetközi versenyében is dobogós helyezést tudott elérni.

Pesti Jázmin, Dovalovszki Dóra

„Ahogy felemészt a fájdalom”

– Arany-óra a Szegedi Nemzeti Színházban

Interjú Szirtes Edina Mókussal

Január 29-én különleges koncerten jártak tanáraink és diákjaink: Arany János balladáit tekinthették meg a cappella előadásban.

A műveket Kováts Kriszta, a *Fool Moon*, és a legtöbb megzenésített változat szerzője, Szirtes Edina Mókus adták elő

Jammal beatbox-kíséretével, illetve *Farkas Gábor Gábrriel* rajz- és rajzfilm-prezentációja segítségével. Az alkotás folyamatáról a zeneszerzőt, Szirtes Edina Mókust kérdeztük.

– Milyen célok vezették munka közben?

– Az alapvető motiváció a balladák gyönyörűsége iránt érzett szenvedély, hogy mennyire zenei önmagában egy Arany-ballada nyelvezete. A gondolatok, a mélység, amit hordoz, megfogalmazhatatlan.

Bevallom, gimnazista koromban nem értettem az Arany-balladákat, ezért csak hallgattam a műveket, de nem jutottak el hozzám... A történetek, melyeket megfogalmaznak, viszont igen. De mivégre ez a hosszadalmas, „kacifántos” megfogalmazás?

Aztán megöregedtem, és minden sorba beleszakad a szívem es a szellemem. Ehhez a mélységhez idő kell. Vagyis nekem kellett...

– Pontosan ezt kapják meg a mai gyerekek az előadástól: a megértés lehetőségét, ami az ő korukban még valamelyest hiányzik. Milyen eszközöket találtak ehhez?

– Tudatosan választottunk olyan eszközöket és zenei kifejező rendszert, ami talán közelebb áll a fiatalokhoz. A balladák csodáját, de egyben a nehézségét (ha mondható így) néha ezek a közérthetőbb zenei eszközök hidalják át. Egyszerűen, ha egy-egy sor értelmezése kimarad, akkor csak élvezze, fogadja be a nebuló a zenét. Aztán később visszatér a tudatába, a lelkébe a mélység, a lúdbőrzs gondolatsor, s ezek értelmezése.

De lássuk be, mi – akik elvileg felnőtt, érettebb emberek vagyunk – sem értünk tisztán minden sort, gondolatot. Akkor elegendő, ha ezen balladák esetében csodáljuk őket. Vagyis a Beat Box, némely darab harmóniaváza, lüktetése, dallamvezetése egészen a populáris műfajok eszköztárából táplálkozik. Bízom benne, hogy ez nem baj vagy bűn!

– Hogy születik meg egy-egy megzenésítés?

A balladák megzenésítése, mint ahogy a verseké is, mindig a gondolattal, gondolkozással kezdődik.

Sosem zenei hangokon gondolkodunk. Nem! Addig kell olvasni a sorokat, addig kell érezni, átérezni a gondolatot, amíg egyszer elkezdi elénekelni magát, vagy elkezdenek lüktetni a sorok... Ez fontos.

– *Hogy néz ki ez a gyakorlatban? Mondana néhány példát?*

– A *Walesi bárdok* esetében például, ha sokáig olvassuk, vagy csak mondjuk magunkban az első pár sort, akkor azonnal érezhetjük a ritmust.

Onnantól végig kell őrizni ezt, és a dramaturgiai pontoknál követni, ha kell, megállítani a lüktetést, vagy durvább hangzásúvá, vadabbá tenni.

A bárdok éneke mindig félbeszakad. Elkezdik szépen, hangzatosan, aztán hirtelen félbeszakad, es prózában mondják tovább. Ez is tudatos. A végén a vértanúk dala unisonóban hangzik. Természetesen a himnuszok, vagy egy össznépi dallam, induló, egy halál-himnusz ritkán többszólamú. Így sokkal erőteljesebb a hangzás. Hiszen mindenki egyként éneklí ugyanazt. Szerettem volna egy erőteljes, mégis egyszerű dallamot. Aminek nincs is nagyon vége... talán meg most is szól, most is éneklí valaki...

A *Zách Klára* esetében egészen más volt a helyzet. Addig olvastam, addig éreztem a sorokat magamban dédelgetve, amíg egyszer csak kaptam egy dallamot. Mint egy népballada. Ez pontosan olyan zeneileg is, mint egy népballada. Elbeszélő, szabadon énekelhető, parlandóban. A zenei kíséret nem ritmizál, csak a harmonikát éneklí.

Ami talán érdekes, hogy az utolsó versszakot hallottam meg először. *Rossz időket...* számomra ez is egy himnusz. Ezt mindenki együtt éneklí, finoman, piánóban, szelíden, könyörgőn, mint egy ima, úgy szólal meg. A mai napig igaz es minden porcikánkat megrázó sorok ezek. Mindig megkönnyezem.

Az *Ágnes asszony* volt a legizgalmasabb.

Picit ez is folkos, de csak a versszakokat összekötő, szöveg nélküli témákban. Végig gyorsul. Végig feszít bennünk mindent. Úgy kellene eljutnunk az első, nagyon lassú tempótól az utolsó, gyors tempóig, hogy nem érzékeljük a gyorsítást, hanem mint ha az áldozatai lennénk. Magával ragad, és már csak azt érezzük, hogy elsöpör minket. Valahogy így képzelem a valamibe való beleörülést. Nem nagyon tehetünk ellene, ha a fájdalom elviselhetetlen, hanem bekebelez minket. Kivételes erő szükséges hozzá.

De *Ágnes asszony* esetben a büntudattal is számolnunk kell. Ami szépen, lassan, kimondatlanul megörjíti... Aztán hirtelen megáll. Minden. A világ is! Egy zsoldárszerű, egyszerű, egyházi énekhez hasonlító összefoglalás következik. Tempó es dinamika nélkül. Ami egyszer elkezd szétesni, kánonszerűen követik egymást a sorok. Végül már csak *Ó, irgalom atyja, ne hagyj el!* De ezt is kánonban halljuk, mint amikor egy örült fejében a gondolatok szétesnek. Kísértenek.

Aztán vissza-visszatérnek azok a szavak, amik *Ágnes asszonyt* jelenítik meg. Mivé lett? Fehér leple, *mossa, mossa, Ágnes asszony...* stb. Ez szól együtt a könyörgéssel, minden kánonban, eltérő ritmusban, egy végtelenített spirálban, ami mindent magába szippant... Valahogyan úgy, ahogy felemészti a fájdalmat, az örület az embert, a szívet.

M. A.

Diákjaink harmadik éve vesznek részt sikeresen a Pécsi Hyperión tanulmányi versenyen, mely az antik görög-római kultúrával kapcsolatos. Az idén egy tanulónk, Hódosi Nóra jutott az „ókori blogger” verseny országos döntőjébe, az alábbi írással.

A feladat, amit 120 perc alatt kellett szellemes, kreatív blogbejegyzéssé formálnia, a következő volt:

Athénodórosz vagyok, szerte földön ünnepeztél görög színész – vagyis csak voltam! Athénból utaztam éppen Milétoszba – főszerepet játszottam volna az ottani *theatron*ban – amikor kalózok támadták meg a hajónkat a nyílt tengeren, Rómába hurcoltak, eladtak egy *lanistának*! Egy hetem van felkészülni az első fellépésemre. Mit tegyek, hogy mentsem az életem? Görög nézők előtt milyen büszkén *játszottam* én a szörnyeket, vadállatokat legyőző Héraklést (ezek itt Herculesnek hívják). Van egy tervem...

És íme a megoldás:

Üdvözlégy, drága olvasóm!

Épp a legkiválóbb színész és író blogbejegyzését olvasod.

De ha esetleg olyan műveletlen és barbár lennél, hogy nem ismernéd nagyszerű személyemet, bemutatkozom. Becses nevem Athénodórosz! Szandón fia, Poszeidóniosz tanítványa.

Édesanyám elmondása szerint hamarabb tanultam meg verseket költeni, tollammal ékes szavakat írni, mint járni. (Ez természetesen igaz lehet.)

Apám szerint maga Apollón adta tehetségemet, Dionüszosz pedig színészi képességemet ajándékozta magzati koromban, és a bölcs, szűz istennő, Pallasz Athéné oltalmaz engem minden rossz ellen.

Holnap nagyszabású turnéra indulok színésztársaimmal a messzi Milétoszba, hogy előadjuk Héraklész lenyűgöző kalandjait. Viszont most mennem kell szöveget gyakorolni.

Athénodórosz kilép!

Ismét légy üdvözölve, habár most kevesebb lelkesedéssel, mint az előző bejegyzésemmél.

Szörnyű bűntény áldozata lettem...

Na de hadd kezdjem a legelején.

Mint már mondtam, nagyszerű személyemet meghívták a csodás Milétoszba, hogy pár színésztársammal előadjam Héraklész kalandjait.

A hajó pontban hatkor indult, megrakodva élelemmel és kellékekkel. A kabinomban voltam, és épp a szöveget gyakoroltam. „*Majd én megölöm azt az oroszlánt, hiszen Zeusz elképesztő fia vagyok*” – üvöltöttem nagy átéléssel, mikor a hajó megremegett, és hánykódni kezdett. Elsőre azt hittem, egy ártalmatlan vihar lesz az, de mikor rám törte az ajtót két barbár, úgymond „kalóz”, elnevettem magamat.

Mosollyal az arcomon odaléptem az egyikhez, és meghúztam hosszú, őszes szakállát. „*Hogy te mekkora kópé vagy, Ambrosziosz! Viszont nem értem, hogyan csináltad ezt a bozontos arcszörzetet.*” A kalóz köpni, nyelni nem tudott. Ami ezután jött... hát attól én se. Ugyanis a másik fejbe kólintott, én pedig úgy zuhantam össze, mint egy zsák olívbogyó.

Egyelőre kénytelen vagyok itt abbahagyni az írást, ugyanis gaz fogva tartóim ismét arra kényszerítenek, hogy megalázóan táncoljak nekik.

Athénodórosz kilép!

Na jó, azért mindennek van határa!

Ha van még itt valaki, aki olvassa ezt a blogot, kérem, alázatosan kérem, segítsen!

Azt még elviselem valahogy, hogy kalózok rabolnak el. Ettől még kicsit különlegesebbnek érzem magamat. Hiszen általában fontos és értékes embereket rabolnak el, nemde?

Még az is rendben van, hogy hetekig vásári majomként kellett ugrálnom nekik, míg ők rohadt gyümölcscsel dobáltak. Oké, megértem.

De az... az felháborít, hogy ELADNAK egy római kutyának! Hova fajult ez az elkorcsosult világ? Minimum egy egyiptomi fáraónak, esetleg a szépséges Kleopátrának. De ha rómainak adnak el, akkor legalább a császárnak illene! Erre eladnak egy... egy mocskos és undorító lanistának!

Nem tudom, meddig fogom még ezt bírni!

Oh, drága istenek, mennem kell. Visszatért a gazdám...

Athénédórosz kilép!

Azt kell hogy mondjam...

elérkeztem ahhoz a ponthoz, ahol az idegösszeroppanás és a dühkitörés határán állok.

Már lassan egy hónapja, hogy elraboltak, mondhatni eltűntem, mint szürke szamár a ködben. De még egy görög hajó sem fordult meg erre! Nem tűnt fel senkinek se, hogy a jóra való és szerény Athénédórosz nem színesíti a színház légkörét?

Eközben a gazdám (mily epeízű a számban ez a szó...) előszeretettel bántalmaz, ahogyan ő mondja, „kiképez”. Szerinte a római színház, avagy a cirkusz sokkal szórakoztatóbb, és egyben véresebb, mint a mi „bábszínházunk” odahaza.

Napi 12 órát edzek, az izmaim minden este sírva könyörögnek, hogy hagyjam abba. No igen, a sztrájk is megfordult már a fejemben. Csak aki itt nem dolgozik az úgy jár, mint megboldogult Medúza... Kicsit fejtetlen lesz.

Viszont nem hiába oltalmaz Athéné istennő (ezek a patkányok Minervának hívják), ugyanis van egy tervem... De most megyek, holnap hajnalban 30 kör futással fogunk indítani.

Athénédórosz kilép!

Több mint két hét kihagyás után ismét írok.

Sajnos nem a gyönyörű hazámból, hanem még mindig elfogóimtól.

Testem megerősödött, de az eszem még a helyén. Ezek a féreg rómaiak azt hiszik, hogy megtörhetnek, megtalálhatnak, és odadobhatnak az oroszlánok elé! Na azt már nem!

Mint már korábban írtam, terv szikrái rajzolódnak ki fejemben, ami mostanra teljesen kiforrt.

Igaz, nagy előkészületet igényel, de megéri.

Holnap fogok első alkalommal arénába kerülni. Mielőtt kilöknének, felkapom oroszlánprémme díszített maszkomat és elkezdem azt csinálni, amihez a legjobban értek.

Színészkedem.

Amint lehet, ismét írok, viszont most szöveget kell ismét gyakorolnom.

Athénédórosz kilép!

Úgy érzem, eddig soha sem voltam ennyire elismert színész, mint most.

Ugyanis a rómaiak úgy nevettek rajtam, akár egy komédiáson...

Amint kiálltam, és rákezdtem a mondókámra, miszerint „Én vagyok Héraklész, a főisten Zeusz fia, aki megölte a nemeai oroszlánt, és még számtalan szörnyet, most eljött, és megöl benneteket is!”, egy percig azt hittem, azért van csend, mert még az aznapi reggeli kenyér is megállt az emésztésükben, úgy megijedtek... Aztán kitörő nevetés és hahotázás.

Olyan viccesnek találták az előadásomat, hogy még a cellámba is röhögve vittek be az örök...

Később a császár maga elé hívatott, és azt mondta, soha életében nem volt még ilyen szórakoztató cirkuszban része. Ezért cserébe hazaenged, sőt ő maga fog visszakísérni hajón hazámba.

Végül is... sikerült megszöknöm... csak a kilépőm lett kevésbé hatásos.

Athénédórosz kilép!

Hódosi Nóra

Erasmus+ pályázat

2017 februárjában ismételen sikeresen pályáztunk Erasmus+ mobilitásokra. A sikeres pályázat finanszírozásával a 2017/18-as tanévben **három tanulónk Dániába, hat tanulónk Finnországba, három tanulónk Németországba, valamint két szakoktatónk Dániába utazhat.** Az egészségügyi szakoktatóink márciusban Aarhusba utaztak tíznapos tapasztalatcserére. Beszámolójukat olvasóink következő számunkban találják. Ugyancsak ekkor jelenik meg a finnországi (hameeenlinnai) négyhetes szakmai gyakorlat beszámolója.

A **német kapcsolatunk** még új. Ők egy magán szociális és egészségügyi intézmény. Két végzős ápoló szakos tanulónk februárban egyhónapos szakmai gyakorlaton vett részt Németországban. A képünkön látható diákok beszámolóját ugyancsak idei utolsó számunkban közöljük.

A **dániai gyakorlat** beszámolója már rendelkezésünkre áll. **Békési Bella** blogjának részleteit közöljük.

2017.11.05-06. (vasárnap-hétfő)

A gépünk vasárnap 19:35kor indult volna, de legalább 10 perccel később szálltunk fel. Egyébként, első repülés élménynek nem volt rossz. Nem voltam rosszul, csak a fejem fáj, de betudom az izgatottságnak, és hogy nem sokat ettem itt aznap. Ezután felszálltunk egy vonatra, majd négy és fél óra alatt ideértünk Aarhusba, és hétfőn fél 4 körül megérkeztünk a szállásra. Anynyira fáradtak voltunk, hogy szinte azonnal elaludtunk.

Kilenc körül már ébren volt mindenki, majd egy gyors tusolás után nyakunkba vettük a várost.

Sétáltunk a part mentén, voltunk a dómban, majd kettőre jött értünk Jan, aki az összekötő a dánok és magyarok között. Segített megcsináltatni a bérletet, majd megmutatta, kinek merre kell fel-, leszállnia. Egy táblázatot is adott, hogy mikor vannak járatok. Miután Jan elbúcsúzott, sikerült rátalálni Dánia egyik legjobb kávézójára. A világ legfinomabb narancsos-csokis „karácsony ízű” lattéját ittam ott, majd bementünk a Netto nevezetű marketbe, ahol kicsit bevásároltunk.

Fura, hogy minden dánul van, alig találni angol feliratot a termékeken, úgyhogy tippelünk és fordítózunk a vásárlásnál. A város nagyjából már fel van díszítve, de majd csak pénteken kapcsolják fel a főbb fényeket.

2017. november 7. (kedd)

A mai napunk az ismerkedésről szólt, valamint a gyakorlati helyek feltérképezéséről. Jan elvitt minket Tranbjergbe, ahol a 4 hetes gyakorlatunkat töltöttük.

Itt megismerkedtünk Carinával, aki körbevezette minket, illetve érdeklődött a magyar rendszerről és rólunk is.

Aztán elindultunk az őzikes marselisborg-i Dyrehave-ba (itt a ragokkal bajban vagyok).

Nagyon barátságosak a bambik, bár most elég sokszor hallottuk a párosodni szándékozó egyedek hangját, ebből kifolyólag nem sokáig maradtunk.

2017. november 8. (szerda)

Reggel öt óra alvás után kezdetét vette az, ami miatt igazából itt vagyunk. Megvolt az első hivatalos gyakorlatunk. Teljesen más, mint otthon. Nem rohannak a dolgozók, a lakók is aranyosak.

Van egy német lány is, aki még tanul, és a nyelvet is tíz hónapja kezdte.

A mentorunk és a munkatársai segítenek, elmagyaráznak mindent.

Egyébként, maga az épület négy részből áll, és a főépületeken belül vannak apartmanok az idős lakók részére. Az apartmanok szolgálják az otthonos környezetet, egy konyha-nappalival, egy hálószobával és egy fürdőszobával.

Mindenkinek megvan a saját lakrésze, emellett két nagyobb közös ebédlő/társalgó van, ahol az étkezések zajlanak azoknak, akik nem az apartmanjaikban töltik ezt az időszakot.

Nekünk is lehetőségünk volt részt venni az ebéd kiosztásában. Ami érdekes volt, hogy a lakókkal együtt az ott dolgozók is leülnek, együtt esznek, beszélgetnek. Carina, a mentorunk szerint ez segít a kapcsolat kialakításában a lakók és a dolgozók között. Délelőtt, a szemben lévő ovi-ból jöttek gyerekek, és énekeltek az időseknek. Ilyet sem látni mindennap Magyarországon.

2017. november 9. (csütörtök)

Reggel tanárnővel együtt keltünk, ugyanis eljött velünk Tranbjergbe megnézni, hogy telik egy gyakorlatos napunk.

Ami egyébként mozgalmasabb volt, mint előző nap, mivel az egyik lakót elvittük az egyik közeli fogorvoshoz.

Ezen kívül a szokásos reggeli rutin sem maradt el. Ma három lakó volt a teendőink középpontjában. Az egyik egy úr volt, aki reggel nagyon morcos volt. A mentorunk azt mondta, hogy a kezelése reggelén, illetve utána egy kicsit nehezen lehet vele szót érteni, ugyanis nehezen fo-

gadja el, hogy beteg. De Carina ügyesen megoldotta ezt a problémát. Próbált kontaktusba kerülni az úrral, és sikerült felvetetni vele egy trikót, illetve a gyógyszereit bevetetni. A második lakó egy hölgy volt, aki még fiatalnak számít az otthonban. Régebben sokat futott a hölgy, versenyszerűen is, de a betegsége miatt erről le kellett mondania. Mára olyan szinten romlott az állapota, hogy nem mindig tudja, hol van, vagy hogy mi történt vele. Mindemellett nagyon kedves és jó szándékú. Nagyon szereti a zenét, ezért a reggeli teendők és az étkezés után az asszisztensek zenét szoktak bekapcsolni, amire a hölgy kötött mozdulatokkal ugyan, de táncolni kezd, ezzel is vidámságot csempészve a mindennapokba.

Mivel ez az első hetünk, még nem nagyon adnak komolyabb feladatokat, hogy legyen időnk hozzászokni az új környezethez, és hogy át tudjunk állni az angol nyelvi kommunikációra. A harmadik lakó szintén egy hölgy volt, akit elvittünk egy fogászati ellenőrzésre. Nem mentünk be a vizsgálatra, de megfigyelhettük, milyen eszközökkel mozgatják a betegeket egyik helyről a másikra. A rendelőben is használják az automata emelőket, akárcsak a kórházakban, az otthonokban, illetve lakóházakban.

A hölgy röntgene után megvártuk az eredményt, majd a közeli gyógyszertárba mentünk, kiváltani a gyógyszereket.

2017.11.10. (péntek)

Most kivételesen nem voltunk végig az 1A épületben, voltunk a 3-asban is. Itt egy úrnak segítünk a reggeli teendőit elvégezni. Külön öröm volt, hogy tudott angolul, mert pár évig élt Amerikában is, és váltottunk néhány szót vele. Ezután egy hölgyhöz mentünk, aki cukorbeteg, és segítünk neki beadni a megfelelő mennyiségű inzulin adagot. Mellesleg, ő meg tanár volt Afrikában, és ő is tudott angolul.

Az egyik dolgozó amúgy be szokta vinni a kutyáját is dolgozni, nos, Jack most is bent volt. Nagyon édes kis szörgombóc. Meg is jegyezték, hogy legközelebb tuti nagyobb táskát viszünk.

Az 1A épületben úgynevezett „open house” volt, ahol háromhónapos kortól egy éves korig babákat vittek az anyukák és a lakókkal együtt énekeltek a piciknek. Az épület másik társalgójában torna volt, amit szintén megnéztünk.

Csináltunk képeket is, és még fogunk is, hogy el tudjátok képzelni, milyen más egy dán szociális intézmény az otthonihoz képest.

Délután elkapott minket az eső, ezért a megállóhoz közeli áruházban vettünk esernyőt és csokit (végre, már úgy hiányzott).

Megint kimentünk Nóri elé, vásároltunk, elmentünk a parádéra, ami nem tartott sokáig a szálláshoz közeli részen, de hangulatos volt, és kaptunk cukorkát is.

2017.11.12. (vasárnap)

A mai nap a csavargásról szólt. Lementünk a partra, és elmentünk egy mólószerű részhez is. Olyan jó volt lassú tempóban sétálni, még az idő is kellemes volt. Kivételesen nem fáztunk.

Kagylókat kerestünk, tengeri csillagokat engedünk vissza a vízbe, medúzákat kerestünk, láttunk elvetemült dánokat, akik pucéran mártóztak meg az igen hideg vízben (amint megláttuk, hogy vetkőznek, gyorsan tovább mentünk). Rengeteg képet csináltunk közben (nem a dánokról), és közel három órát sétáltunk a parton.

A kirándulásunknak az éhség vetett véget, így visszajöttünk. Nóri kitalálta, hogy vacsi után süsünk pogácsát, és miután elkérte a mamájától a pontos receptet, leköltöztünk a konyhába és nekiálltunk sütni. Egy darabig egyedül voltunk, utána ketten lejöttek főzni.

Egy kedves színesbőrű, és egy másik, aki Bob Marley hasonmása is lehetne. Velük jót beszélgettünk, és csaptunk egy rögtönzött bulit, amit a Rádió88 támogatott (éljen az applikációk kora).

2017.11.13. (hétfő)

Reggel megint keltünk időben Domival, utána

mentünk gyakszira. A napunk egyébként jó volt, valamint rövid. A mentorunk, Carina megnézetett velünk egy 45 perces epizódot egy dán férfi életéről, aki Alzheimeres volt. A sorozat az életét követte végig a betegség kialakulásától kezdődően egészen a beteg haláláig. Nekünk sajnós az utolsó részek egyike jutott, ami ettől függetlenül szépen bemutatta a kinti szociális intézményekben végzett ellátást, illetve, hogy az Alzheimer mennyire leépíti az embert.

A gyakorlati napunk kivételesen ennyiből állt, de Carina megígérte, hogy most már több mindentől kivehetjük a részünk. Carina aznap kicsit megsiratott minket, főleg, hogy nekem élőben is kijutott ez a leépülési folyamat Mamám részéről. Így jobban megviselt, mint gondoltam. De legalább mikor visszaértünk, tudtam beszélni Anyával, és jobb lett a kedvem.

Nóriék kirándultak az ovisokkal, így szegény fáradtan, de boldogan ért vissza.

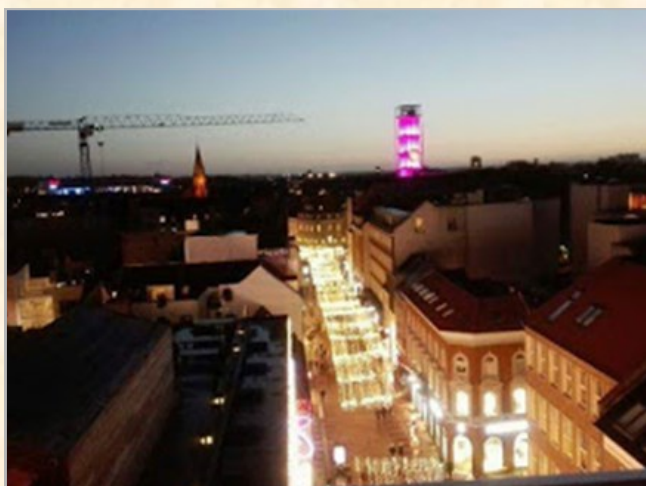
2017. november 14. (kedd)

Most részt vettünk egy termékbemutatón, ahol olyan segédeszközöket mutattak, amik a betegek és az ápoló team életét megkönnyítik.

Nagyon furá volt megtapasztalni, hogy egyáltalán nem saját erőből mobilizálják a lakókat az otthonban sem, hanem külön eszközök vannak erre. Például van egy szerkezet, amit akkor használnak, ha elesett valaki, és nem tud felkelni a földről. Nem ketten-hárman emelik fel, hanem a szerkezetet rakják az ember alá, és az fekvő helyzetből ülő helyzetbe helyezi. Megkérdezték tőlünk, hogy mi Magyarországon ezt hogy oldjuk meg, és mondtuk, hogy ketten-hárman, saját erővel emeljük fel a beteget. Nagyon lesokkolta őket a mi megoldásunk, de nem ugyanaz a két ország. Dániában kímélik az ápolókat, mert egy-egy mobilizálási forma is nagyon meg tudja terhelni az ízületeket. Így náluk kevesebb a munkahelyi sérülés és az ízületi sérülés.

A másik, ami nagyon tetszett, hogy a kompressziós harisnyákat és zoknikat nem pusztá kézzel, hanem vagy egy speciális anyag, vagy eszközök segítségével húzzák fel az idősek lábára. Kaptunk is egy-egy kisebb darabot az egyik ilyen anyagból, és egy weboldal címét is.

Azon utána lehet nézni ennek a dolognak.

A bemutató után megbeszéltük az aznap látottakat, és Carina mondta, hogy szerdán az egyik lakóval beszélgethetünk, hogy számára milyen az otthonban élni. Nagyon örültem ennek a lehetőségnek, mert így legalább tudtam információt gyűjteni az ODK-s pályázathoz.

Délután már el tudtunk menni mindhárman mászkálni a környéken, és felmentünk az egyik bevásárlóközpont tetejére, ahol egy különleges erkély van, aminek az oldalai és az alja üvegből van. Így beláttuk a város egy részét kivilágítva, ami varázslatos volt, főleg a karácsonyi fényekkel. Csináltunk pár képet, majd kifáradva visszatértünk a szállásra.

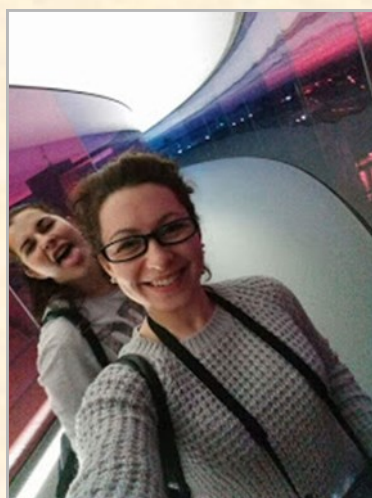
2017. november 15. (szerda)

A mai gyakorlaton az egyik lakóval beszélgettünk, aki egy nagyon kedves hölgy volt, nehéz múlttal, amiről ugyan nem akart beszélni, de Carina mondott néhány dolgot erről. Nagyon meglepődtem, hogy ilyen múlttal a háta mögött pozitív tudott maradni, és egy végtelenül aranyos hölgyet ismerhettem meg a beszélgetés alatt. Sajnos fél oldalra lebéult, de ettől még tud mosolyogni, és a humora is megmaradt. Ő is kérdezett az országunkról, és hogy nálunk milyen a szociális gondozás. Sajnos nem tudtam azt mondani, hogy jó, mert valljuk be, nagyon le vagyunk maradva. Egyáltalán nem vagyunk betegközpontúak, és sajnos hiány van ápolókból, szociális gondozókból.

Az emberhiány miatt nem tudunk minden beteggel annyit foglalkozni, mint a dánoknál. Nálunk, amíg egy ápolóra öt-hat beteg is jut, addig kint maximum négy. És ők egy-egy lakóra fél órát is fordítanak. Beszélgetnek velük, segítik őket, de nem látják el a feladatokat helyettük. Csak akkor csinálnak meg a lakók helyett valamit, ha az illető nem tudja elvégezni, például egy kompressziós harisnya felvételét.

Délután elmentünk az ARoS múzeumba, aminek az a különlegessége, hogy a tetején van egy szivárvány panoráma folyosó. Rálátni onnan a városra különböző színekben. Ezt néztük meg először, utána lefelé haladva a többi kiállítást.

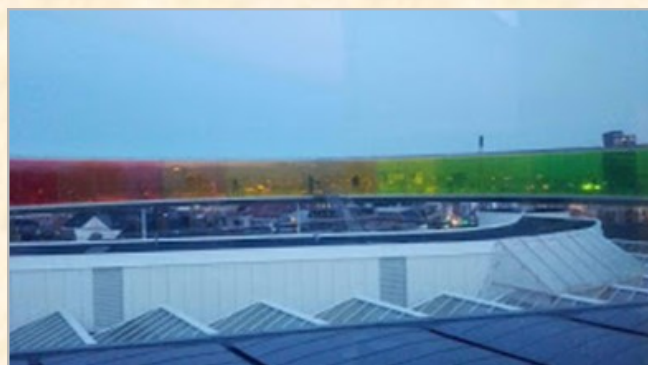
2017.11.16. (csütörtök)

Szintén egy rövid gyakorlatot tudhatunk magunk mögött Domival. Most nem csak az 1A épületben voltunk, hanem a 3-asban is, és megnéztük, ott hogy működik a

rendszerük. Mellesleg, egy megbeszélést is láttunk, ahol az előző napi észrevételeket tárgyalták meg, illetve az aznapi rutint beszélték meg.

Carinához jöttek 10. osztályos tanulók, akik pályaválasztás előtt állnak, így velük foglalkozott. Felajánlotta ugyan, hogy mehetünk mi is, de dánul lett volna az a körbevezetés és a szociális ágazat ismertetése. Helyette megbeszéltük, hogy pénteken maradunk tovább, annak ellenére, hogy szintén lesznek tanulók.

Nórit is hazaküldték az oviból, mert a mentora szerint nem festett valami jól, és pénteken sem kellett így bemennie.

2017. november 17. (péntek)

A péntekünk izgalmas volt. Reggel nem Carina várt minket, hanem az egyik munkatársa, Zhangle. Vele mentünk a lakókhoz, és figyeltük, hogy Ő hogyan készíti elő a terepet. Láttunk seb-ellátást, zokni felhúzáshoz használt eszközt is.

Reggelit csináltunk, majd átmentünk az épület másik társalgójába, ahol megint babák voltak, és a szüleikkel, illetve az idősekkel töltöttek egy kis időt, énekelgettek. Ezután találkoztunk Carinával, és megbeszéltük az aznapi történéseket. Elmondta, hogy következő hét elején, a 3-as épület pincéjébe kell mennünk, és ott fognak várni minket, hogy utána megtapasztalhassuk a házi betegápolás folyamatát is. Kapunk majd biciklit, sisakot. Itt már nem leszünk együtt Domival, hanem mindketten kapunk egy-egy vezetőt, és velük megyünk majd házról-házra. Melegen kell öltözni, az biztos.

2017.11.20. (hétfő)

Hét előtt oda kellett érniünk a 3-as épület alagsorába, ahol Lona várt minket egy tanulóval, akiről később kiderült, hogy beteg és késni fog, mert nem szólt időben, ezért nem tudták átrendezni a napot. Így tolódtott az indulás is. Domi Lonával biciklin közelítette meg az otthonokat, én pedig a tanulóval, Salmával, csak én szerencsésebb voltam, ugyanis az ideiglenes társam nem szeret biciklizni, ezért autóval mentünk.

Nagyon érdekes volt. Először egy hölgyhöz mentünk, ahol megfigyelő voltam. Salma egy másik asszisztens segítségével megfürdette a hölgyet, majd az itt elterjedt betegemelővel átrakták a speciális tolószékébe, amit már könnyen tudott kezelni. Reggelit készítettünk még neki, majd ezzel véget ért az első „küldetésünk”. Másodjára egy százéves hölgyhöz mentünk, akinél a reggeli előkészületeken kívül takarítanunk is kellett. Ennek külön örültem, ugyanis már hiányzott a porszívózás. Kérdezni sem kellett, rögtön vállaltam a feladatot. Harmadikként egy úrhoz mentünk, akihez csak be kellett ugranunk megkérdezni minden rendben van-e vele.

A legrosszabb az volt a napban, hogy egy pónit vittek az otthonba, amiről mi lemaradtunk. Mindegyik épületben körbevezették, és még karácsonyi jelmeze is volt.

Sajnos mivel már közeledünk az igazi tél felé, egyre hamarabb sötétedik. De elmentünk sétálni egyet a környéken. Nagyon szépek a karácsonyi világítások, és egyre több van belőlük.

2017.11.21. (kedd)

A lányokkal ellátogattunk a SOSU Østjylland College-ba, ami az egyik legnagyobb egészségügyet oktató intézmény Dániában.

Jan a buszmegállóban várt minket, majd néhány perc gyaloglás után besétáltunk az épületbe. Hatalmas, modern építményt képzeljete el. Külön konditerem, tornaterem, laborok, anatómiaterem, demonstrációs termek, pihenők, könyvtár, büfé, pingpongasztal, csocsó, társalgó, tanuló helység

van az iskolában. A tanterem egy lakás mintájára van berendezve. Csináltam képeket is, de nem sokat, túlságosan látszott volna rajtam, hogy turisztakodom. Sokat beszélgettünk, összehasonlítottuk a magyar és a dán oktatást. Sok különbség van... nagyon. NAGYON.

A legrosszabb egyébként a dánoknál, hogy a boltok meg múzeumok nem sokáig vannak nyitva. Így ezek nekünk hétvégére tolódnak. Az időjárás sem kedvez nekünk. Esik, fúj a szél, konkrétan engem is felkapna, ha nem lenne rajtam plusz tizenöt kiló ötrétegnyi ruhából.

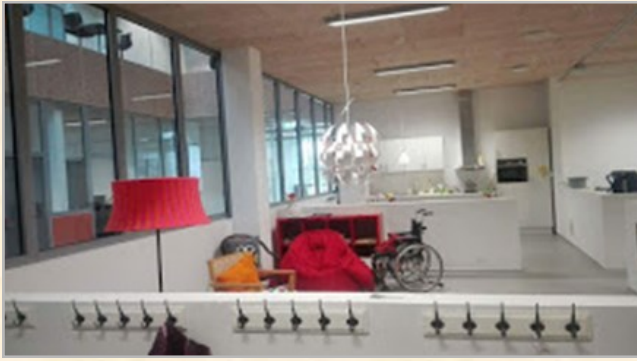
2017. november 23. (csütörtök)

Ma már a megszokott épületben voltunk, ugyan nem Carinával, hanem két munkatársával Sabine-nal és Susanne-nal. Most mi is mélyebben részt vehettünk a reggeli rutinban. Segíthettem reggelit készíteni, felöltöztetni a lakókat. Carinával is beszélgettünk, és megegyeztünk, hogy a maradék időnkben itt, még inkább belefolyunk a napi teendőbe mi is. Rengeteget tanulunk és fejlődünk így. Nemcsak szakmai szinten, de nyelvi szinten is.

2017.11.24. (péntek)

Ma szintén külön voltunk Domival. Ma is elég sok dolgot csinálhattam, viszont most éreztem először a nyelvi különbségekből adódó nehézségeket. Tíz percre egyedül maradtam az egyik lakóval, mert a mai segítóm elment felhívni az úr orvosát. Addig gondoskodnom kellett róla, hogy ne keljen fel, mert elesne. Szegénykém már nagyon menni szeretett volna.

De mivel nem tudtam neki elmagyarázni, hogy csak egy picit várjon, kénytelen voltam kétségbeesett arccal könyörögni. Angolul nem értett semmit, magyarul szintén sikertelen volt. Német a bácsi eredetileg, de a betegsége miatt nem igazán beszéli a nyelvet, csak a dán. De ha kicsit tisztább pillanatai vannak, akkor németül kérdez.

Tanultam németet, de még az a tudás is kevés, ami rajtam maradt az évek alatt. Később ezt a bácsit kellett felügyelnem reggelinél, ugyanis van, amikor elszundít. A feladatom az volt, hogy szólongassam, ha ez megtörténne, és figyeljek, hogy egyen. Azt a tanácsot kaptam, hogy mosolyogjak (ezt kérni se kellett volna), illetve, hogy használjam a testbeszédet, hogy megértsük egymást. Ezzel csak azt értem el, hogy a lakók nagyon beszélgetni szerettek volna velem.

Kérdezgettek, én meg csak vigyorogtam, boci szemekkel pislogtam, ráztam a fejem, hogy nem értek semmit. Próbáltam elmagyarázni, hogy nem értem amit mondanak, de csak a fejüket fogták. Az activity eddig sem volt az erősségem, és a mai nap után tutira nem is lesz. Igazából nem tudom hogyan, de az egyik lakóval szót értettem. Olyan extázisba estem a sikerem után, hogy tényleg nem tudom megmondani, hogy oldottam meg a szituációt.

2017. november 27. (hétfő)

Reggel találkoztunk Carinával, majd egy közös kávézás után elmondta mi vár ránk a nap folyamán. Most együtt voltunk Domival, de egy laza napot tudhatunk magunkénak. Összesen két lakónak kellett segítenünk, ezután segítettünk a dolgozóknak lepakolni az asztalokat, mosogattunk, és részt vehettünk a női klub aznapi gyűlésén, ami abból állt, hogy Grimm meséket olvastak, kávéztak és sütiztek. Maga az esemény egy órán át tartott, Nagyon jó volt, élveztem annak ellenére, hogy csak dánul beszéltek. Később Carina visszaért a másik épületből, majd megbeszéltük a napra vonatkozó dolgokat. Mondta, hogy ha nem baj, szerda-csütörtökre szabadnapot ad nekünk, mivel Ő és Helle nem lesznek a közelben egy továbbképzés miatt, ezért nem lesznek angolul beszélni tudó emberek az otthonban.

2017. november 28. (kedd)

Domival külön töltöttük a gyakorlatunkat. Én három embernek segítettem. A reggel elején Sabine az elektronikus dokumentációt egészítette ki, én pedig Hellével beszélgettem.

Ugyanis a lakók aludni szerettek volna még. Később elkezdtük a reggeliket előkészíteni, ezután Poul-nál kezdtünk. A szokásos reggeli teendők elvégzése után (ágyazás, ruhák előkészítése, gyógyszerosztás, öltözésben való segédkezés) a következő lakóhoz mentünk, ahol ugyanezek a feladatok voltak.

Dommi később csatlakozott hozzám, közben Poult átvitték egy másik épületbe, ahol éneklés volt. Mi ketten pedig a társalgóban maradtunk. Megkóstoltuk a tipikusan dán zsömléket, kávéztunk, ezután egy kicsi biliárdasztalt néztünk ki magunknak. A játékhoz az egyik lakó is csatlakozott. Jó érzés volt a lakókkal is kapcsolatot teremteni, a közös nyelv hiányának ellenére is.

2017. december 1. (péntek)

Reggel utoljára keltünk 6 órakor, hogy gyakorlatra menjünk. Amikor odaértünk, mindenki kedvesen fogadott minket. Kérdezték, hogy milyen érzés utoljára jönni. Ma megint külön voltunk Domival, de már egész jól boldogultunk. Először egy nénihez kellett volna mennem, de ma rossz kedve volt.

Nem szerette volna, ha egy idegen is bent van, ezért én addig egy másik asszisztenssel voltam.

Susanne és én segítettünk egy aranyos néninek, akivel múltkor is beszélgettünk Carina segítségével. Ezután egy bácsihoz mentünk, majd legalább még négy-öt lakónál voltunk. Reggelit készítettünk, segítettünk a reggeli feladatokban, illetve beszélgettem az asszisztensekkel.

Péntek lévén most is voltak babák az egyik társalgóban. Ma mi is aktívan részt vettünk a foglalkozásban. Mi is kaptunk kottát és szöveget, és megpróbáltunk mi is énekelni. Később találkoztunk Carinával is, aki meghívott a szokásos pénteki megbeszélésükre, ahol a dánok kávéznak, teáznak és esznek a „meeting” alatt. Már épp hozzáláttunk az evéshez, amikor mentorunk egy-egy képeslappal és egy-egy dobozkával tért vissza, amiben a bűcsúajándékaink voltak. A képen látható kis baba egy tradicionális dán baba. Mindegyiknek sajátos jellemzője van, és ennek megfelelően kaptuk ajándékba. Az enyémnek az a sajátossága, hogy tele van energiával és bátor.

Egy élmény volt Dánia. Annyi mindent tudnék még írni, de ennyi elég lesz.

Békési Bella

Az iskolai versmondó verseny eredménye

- I. Vincze Violetta 12.a
- II. Pál Blanka 10.a és Donka Edina

A Kossuth Zsuzsanna-vetélkedő Eredménye

- I. 13.gyal
- II. 9.a és 10.b
- III. 13.gym

A süteménysütő verseny eredménye

- I. Németh Viktória 13.áp.
- II. Somodi Adrienn és Fehér Krisztina 9.b
- III. Demeter Dóra 10.a

Az idegen nyelvi szövegértési verseny eredménye

- I. Papp Kristóf 10. a és Somodi Adrienn 9.b
- II. Mészáros Enikő 11.b és Szaniszló Emma 9.b
- III. Nagy Lilla 10.a és Tóth Violetta 11.a

Az AIDS-vetélkedő eredménye

- I. 13. gyal
(Csehi Evelin, Dukai Anita, Drahos Mirjána)
- II. 13. kg (Szirovicza Eszter, Szekulics Henrietta, Hunyadkürti Diána)
- III. 11. b (Szőke Szimonetta Kata, Balla Andrea, Tarjányi Luca)

A Szép magyar beszéd verseny iskolai fordulójának eredménye

- I. Kuba Dóra Anna 10.b
- II. Szaniszló Emma 9.b
- III. Bokor Anna 9.b és Rácz Viktória 10.a

A történelmi atlasz-használati verseny eredménye

- I. 12.a (Forgó Ágnes, Kiss Zsanett, Rabb Tímea)
- II. 11.b (Péter Zita, Vass Viktória, Tarjányi Luca)
- III. 12.b (Hoff Andrea, Kauczki Fanni, Pozsgai Rita)

A divattervező pályázat eredménye

- I. Szigethy Natasa 13.d
- II. Kauczki Fanni 12.b
- III. Vass Roxána 12.b
- Különdíjban részesült Visky Anna a Radnóti Miklós Kísérleti Gimnáziumból, valamint tanulóink: Dovalovszki Dóra 13.d, Mánik Szilvia 12.b, Hoff Andrea 12.b, Hódosi Nóra 10.b, Kuba Dóra Anna 10.b, Sipos Flóra 9.b és Petrovics Petra 9.b

A víz világnapja alkalmából rendezett iskolai akadályverseny eredménye

- I. 10.a (Pap Viktória, Lengyel Márk, Kovács Lóránt)
- II. 10.a (Kicsi Csótányok)
(Demeter Dóra, Insperger Fanni, Nagy Lilla, Kopunovic Tamara)
- III. 10.f (Nyári Cintia, Kelemen Melitta, Vanger László)

Gratulálunk!

Volt diákunknak, *Mihály Henrietta Dórának* és párjának, *Dorogi Csabának* kisfiuk, *Dorogi Benedek* születéséhez, aki 2017. november 28-án látta meg a napvilágot 3930 grammal és 52 cm-rel.

Volt diákunknak, *Nagyné Kerekes Tímeának* és párjának, *Nagy Gábornak* kislányuk, *Nagy Jázmin Tímea* születéséhez, aki 2018. január 12-én, 3380 grammal és 50 cm-rel jött a világra.

Volt diákunknak, *Sziládi Erikának* és párjának, *Tamás Rolandnak* kisfiukhoz, *Tamás Zsolt* születéséhez, aki 2018. március 24-én született 2630 grammal és 46cm-rel.

Volt diákjainknak, *Vigh Barbarának* és *Túri Balázsnak* kislányuk, *Túri Jázmin Hanna* születéséhez, aki 2018. március 19-én jött a világra 2700 grammal és 47 cm-rel.

Volt diákunknak, *Ördög-Bálint Alexandrának* és párjának, *Ördög Tamásnak*, akik 2017. december 9-én házasságot kötöttek, majd 2018. március 21-én megszületett *Ördög Natália* nevű második gyermekük 3040 grammal és 49 cm-rel.

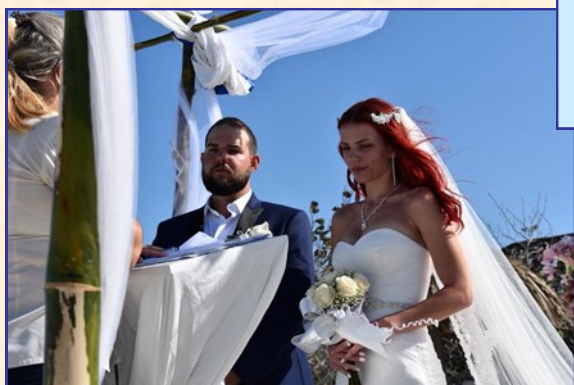
Gratulálunk!

Volt diákunknak, *Baló-Lázár Edinának* és férjének, *Baló Csabának* kisfíuk, *Baló-Lázár Zalán* születéséhez, aki 3490 grammal és 49 cm-rel jött a világra.

Volt diákunknak, *Nagy Katalinnak* és párjának, *Szilágyi István*nak, akiknek 2018. január 20-án megszületett gyönyörű kislányuk, *Szilágyi Laura* 2890 grammal és 45 cm-rel.

Volt diákunknak, *Kömüves Melindának* és férjének, *Kadar Franknak*, akik 2018. február 10-én házasodtak össze.

Dr. Emődiné Dr. Tihanyi Katalin kolléganőnknek, aki megkapta a Szegedi Szakképzési Centrumtól a *Szeged Szakképzéséért Díjat*. A doktornő 1979-ben végzett a SZOTE Általános Orvosi Karán. Ezt követően fertőző betegségek gyógyításával foglalkozott kilenc éven át. A gyógyítás mellett részt vett az orvostanhallgatók, illetve óraadóként a Kossuth Zsuzsanna Szakképző Iskolában az ápolók képzésében. 1991-től teljes állásban tanítja a jövő egészségügyi szakdolgozói nemzedéket.

Gyurkó Györgyi és *Németh Zoltán*né *Torma Ida* tanárnőknek, akiknek többéves oktatói munkáját a *MESZK* rangos *kitüntetéssel* ismerte el.

Ráczi Viktória 10.a osztályos tanulóknak, aki az *Implom József helyesírási verseny Csongrád megyei fordulóján* *12. helyezést* ért el.

Gratulálunk!

Forgó Ágnes, Kiss Zsanett és Rabb Tímea 12.a osztályos tanulóknak, akik I. helyezést értek el a „Mérlegen az igazság” című, Deák Ferenc és a ki-egyezés témájában rendezett történelmi csapatversenyen.

Kuba Dóra Anna 10.b osztályos tanuló, aki 2., és Bokor Anna 9.b osztályos tanuló, aki március 2-án 6. helyezést ért el a Kazinczyról elnevezett Szép Magyar Beszéd verseny megyei fordulóján. Kuba Dóra Anna ezzel az országos döntőbe jutott.

Bárkai Noémi 9.a osztályos tanuló, aki 2018. március 7-én 5. helyezést ért el „Az Anjou-kori Magyarország (1301-1387)” regionális történelemversenyen. Az egyéni, 3 fordulós versenyen 9 megye középiskoláinak tanulói indulhattak. A versenybizottság döntése alapján szakgimnáziumi kategóriában a közép-döntőben 9 legjobb eredményt elért versenyző jutott be a döntőbe, ahol egy írásbeli és szóbeli forduló alapján alakult ki a végeredmény.

Pál Blanka 10. a osztályos tanuló, aki a Dugonics Társaság Ifjúsági Tagozata versmondó versenyén 2. helyezést ért el.

14. ruhaipari technikus tanulóinknak, Zeisler Szimonettának, aki 3., és Túrú Évának, aki 10. helyezést ért el a budapesti Euroskills szakmai versenyen. Március közepén meg az Euroskills versenyt, Budapesten. Ezt a jelentős szakmai eseményt a „szakmák olimpiájának” szokták nevezni.

Aranyköpések

„Ez a mű egy lélektani balladára köthető.”

„Atyja talált rá, aki valójában az apja volt.”

„Abigél valójában nem ölte meg, de hű szerelmével okozott bánatot Benőnek, ki öngyilkos lett.”

„Benő valóban maga ölte meg magát, hisz ezt a vers bizonyítja. De nem volt fényes a gerekora, ahogy ez a vers sem.”

„Az eposz egy írásos kellék.”

„A dráma párbeszéd formájú, leggyakrabban színházban játszódik.”

„Az in medialis res egy eposzi kellék.”

Lehet, hogy az embereknek nincs rá pénzük, és így kiközösülve érzik magukat.”

„Tanulmányaimat a Szegedi Tudományegyetem Egészségügyi Kárán végeztem.”

„Ez a vers akkor keletkezett, amikor Csokonai padlón volt.”

„A teremtésről tanultunk múlt órán. Hét napból áll, Isten csinálta.”

„Az etalon egy kémiai anyag.”

A versben anesztézia található.”

(Mikó Anna Júlia gyűjtése)

2018. február 19-én iskolánkban ismét megrendeztük a hagyományos, Zsuzsanna-napi egészségnapot, diáknapot. Az egyes programok felsorolásával, az eseményen készült képekkel, illetve diákjainktól, tanárainktól, riportereinktől származó idézetekkel számolunk be az eseményről.

A közös, tornatermi kezdést tanár-diák röplabdameccs követte Molnár János tanár úr szakértő felügyeletével. Ugyanitt zajlott ezt követően a divatbemutató. Az „újonc” kilencedikesek kisére izgulnak is.

„A tornatermi megnyitó után divatos tanoncként hirtelen azt sem tudtam, merre induljak. Csak az a két dolog járt az eszemben, hogy hamarosan divatbemutatóm lesz. Hosszas előkészület után remegő lábakkal, feszülten vártuk a bemutató kezdetét, végül eljött ez a pillanat is.

Egyszer megkérdeztem magamtól, hogy az igazi modelleken miért nem tűnik fel az, hogy idegesek a nagy tömeg láttán.

Valószínűleg ők ezt már megszokták. Ezt később hangosan meg is kérdeztem egy tizedikes tervezőtől, aki azt felelte, ez sohasem lesz ugyanaz, ez mindig más lesz.” (Nyiri Renáta)

A „rutinos” tizedikesek ezen már nem idegesítették magukat: „A divatosok nagy része már átöltözött a bemutatóra szánt ruhájába, és kisminkelte magát, vagy épp „másodmagát”. Én is átöltöztem, sminkeltem, és vonultunk is a tornaterembe fellépni.” (Szalai Lilla)

A nap a tornateremben is zárult: előbb a tizenkettedikesek mutatták be szalagavató táncukat.

Ezután, az eredményhirdetést követően a már ismert diákformáció játszott néhány útravaló számot.

Azok, akik vállalták, hogy részt vesznek a szendvicskészítő versenyben, az ebédlőben láttak munkához.

„Amikor beértem a suliba, a többiek már kiraktak minden szendvicshez való dolgot az iskola-padokra.

Volt ott sajt, saláta, különböző zöldségek, kolbász, sonka, szalámi, barna kenyér, fehér kenyér, minden, mi szem-szájnak ingere. Az egyik kente a kenyeret, a másik tette rá a sonkát, salátát, megint más díszítette. Miután elkészültek a versenyre szánt remekművek, mi is elkezdtünk enni-inni. Mindenféle különleges párosítást kipróbáltunk, a sajtkrémes-kolbászostól a dupla sajtos szalámis-almá-sig.” (Szalai Lilla)

A szabadulószoza szuper volt, többször is lehetne ilyen játszva tanuló napot tartani.”

Az udvaron mentőautó várta az érdeklődőket, miközben Cseh Ferencné a rendre is ügyelt.

A 110-es teremben Palatinus Mirjam diákre-laxációs programra várta az érdeklődőket.

A 114-es teremben Fűrész Csilla és Molnár Haroldné térképismereti csapatversenyt rendezett.

„Én a térképhasználati versenyen vettem részt Nórival és Melittával, nagyon élveztük a versenyt. Nem értünk el helyezést, de az sose baj, hisz nagyon jól szórakoztunk.” (Ördög Regina)

A 115-ös teremben Egervölgyi Lilla megtartotta a divattervező pályázat eredményhirdetését.

A könyvtárban szabadulószozát működtetett Bíró Kata és Fejes Edit, a diákok legnagyobb sajnálatára osztályonként csak egy-egy ötfős csapattal. Ezt a programot jövőre valószínűleg visszatapsolják majd. Egyikük riporterünknek így nyilatkozott:

„Alig tudtam választani, hogy mire menjek, hiszen nagyon sok program kezdődött egy időben.

„Az osztály figyelmét inkább a mentőautó foglalta le, mert a mentős nagyon sok mindenről tájékoztatott minket, és persze a mentős kabátját is fel lehetett próbálni, készítettünk is képeket nagy örömmel.” (Ördög Regina)

Fent a 201-es teremben Jágerné Majoros Éva henna tetoválásokat készített.

A 202-es teremben mozsizoba működött **Veres Sándor** és **Csapó-Szabó Gabriella** felügyelete mellett.

A 210-es, **Ringató terem** több érdekes előadásnak adott otthont. **Sólyom-Varga Ágnes** „**Miért jók a mosható eszközök?**” címmel a mosható pelenkák, mosható intim betétek és a melltartóbétét előnyeiről beszélt.

Ezt követte **Rosta Katalin** **hordozó tanácsadó** „**Miért jó hordozni? Egészséges-e a babának a hordozás?**” című tájékoztatója a hordozó kendőről, csatos hordozóról, mei-tai-ról, rugalmas kendőről, hordozós ruházatról, hordozható, élethű babák segítségével.

A 211-es teremben **A Szegedi Újszülött Életmentő Szolgálat Alapítvány** és a **Szegedi Tűzoltóság** előadásait tekinthették meg az érdeklődők **Lipcsei Marianna** felügyeletével.

A 302-es teremben **Nagy Anita** „**Megelőzhető a HPV! Tegyéll ellene!**” címmel tartott fontos tájékoztatást.

A 304-es teremben **Lelt Klára** tanárnő beszélt a párválasztásról, családalapításról, gyermekvállalásról „**Ha felnőtt leszek...**” című előadásában.

„*Bevallom, az elején azt hittem, hogy egy unalmas nap elé nézek, de kellemesen csalódtam. A tervem az volt, hogy Zsófi-val beülünk filmet nézni, de az egyik barátnőmnek köszönhetően Lelt Klára tanárnő előadásán kötöttünk ki. Az előadás témája a szerelem, párválasztás, gyerek volt. Sok érdekes tényt hallottam, de volt, amivel nem értettem egyet, hisz ez szerintem emberfüggő.*”

(Bódi Krisztina)

Ezt követte **Csillag Éva** **Meseterápiája felnőtteknek**. „*Számomra rettentően hasznos volt, talán jobban megnyíltam még saját magam előtt is. Pedig az elején úgy voltam vele, hogy ez nem nekem való, és el akartam menni, de valami mégis megállított, és jó, hogy ott maradtam.*”

(Bódi Krisztina)

A 306-os teremben **arc-, kéz- és talpmasszázs** programra várta a kényeztetésre vágyókat **Hegyi-né Bálint Ágnes**. „*Örültem volna, ha a diáknap alkalmával is közös sétára megyünk, esetleg több sportlehetőséget tudnék még elképzelni. Egyébként nagyon jók a programok, nekem a masszázsszoba tetszett a legjobban.*” (Kata)

A 308-as teremben az **interaktív anatómia** iránt érdeklődőket várta **Lőwy Kabai Melinda** és **Pósfainé Szarvas Éva**.

A 309-es volt **Kerepes Leila** **rekreációs terme**, de **Rekreáció – (SZ)Épségápolás** volt a program a 311-es teremben is, **Szabó Éva** vezetésével.

Eközben a természettudományok szerelmesei a 314-es teremben folytathattak **izgalmas kísérleteket** **Kószó Katalin** és **Tóthné Bertalan Éva** szakértő segítségével.

Lelt Klára tanárnő riporterünknek így értékelte a napot: „*Szerintem nagyon pozitív a diáknap. Egy évben akár többször is el tudnám képzelni, hiszen más oldaláról mutatja meg a szabadidőt, az iskolát. A programok sokoldalúak és érdekesek. Azt veszem észre, hogy a diákok nehezen tudnak választani közülük, mert több minden is érdekli őket.*”

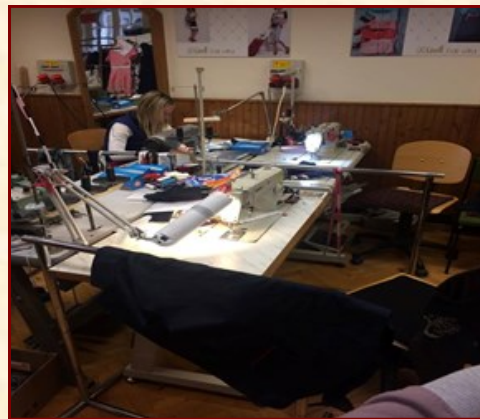

Üzemlátogatás a Szeged Boleró Kft.-ben

2017.11.29-én látogatást tettünk a Szeged Boleró Kft.-ben. A cég alapítója várt minket, és ő elmesélte, hogy immár 25 éve működik a cég, és már vannak külföldi megrendelőik is. Azt is megtudhattuk, hogy ők csakis kizárólag női ruházatok gyártásával foglalkoznak, és minden évszakban két modellcsaládot adnak ki. Miután elmondta nekünk a cég ismertetőjét, az egyik tervező, Kriszta vezetett minket körbe.

Elsőként az ő kis tervező helyiségükbe mentünk be, ott láthatunk régi és új terveket is. Kriszta elmesélte, milyen nagy felelősség van a nyakukban, mivel minden tervet úgy kell elkészíteniük, hogy az könnyen elkészíthető legyen, és minden kollekcióban van egy pár szett, ami tartalmaz nadrágot/szoknyát, ehhez egy felsőt és egy kabátot.

Azt is láthattunk, hogy hogyan készítik el az egyedi mintájukat egy program segítségével. Ezt követően átmentünk a mintázok varrodájába. Itt a Kft. három legtehetségesebb varrónője dolgozik, ők készítik a varroda számára

a mintadarabot és a gyártási utasítást.

Ezt követően oda mentünk, ahol a számítógépes gyártás-előkészítés folyik. Ez számunkra nem volt újdonság, hiszen ilyen programon dolgozunk mi is az iskolában. Mikor itt végeztünk, átmentünk az üzemnek egy másik részére, ahol a nyersárú- és a készáruraktár van. Az emeleten a szabászat helyezkedik el. A nyers árúk között nagyon sok szép anyagot találtunk, amiket szívesen hazavittünk volna.

A szabászaton nem láttunk sok érdekeséget, mivel éppen szünetet tartottak a dolgozók, de láttunk egy

érdekes gépet, és egy ragasztóprést, ami kéttálcás volt. A lényege, hogy míg az egyik tálca a présben van, addig a másikat elő lehet készíteni. Ez nagyon meggyorsítja az elkészítési időt.

Láttunk még egy nagyon érdekes dolgot. Ez pedig az volt, hogy a tervezett mintákat elküldik a nyomdába, majd ott olyan papírra nyomtatják ki, ami a prés segítségével beleolvastja a festéket a szövetbe.

Mikor itt befejeztük tanulmányi kirándulásunkat, átmentünk a varrodába, ami egy teljesen másik helyen volt. Itt varrják azokat a termékeket, amiket a Boleró kiad nekik bérbe. Ez egy nagyon picike hely volt, de nagyon családias. Összesen tizenegyen dolgoztak itt, ők csinálnak mindent a terméken, ami szükséges. Be is mutatták pár gépnek a működését, ez nagy élmény volt számomra.

Király Orsolya

Ne feledd!

Április 9-én lesz az Édes anyanyelvünk nyelvhasználati vetélkedő szóbeli fordulója.

Április 17-én, 7-8. órában csillagászati vetélkedő lesz. A 20-30 perces teszt a fenti időtartamban bármikor megírható.

Április 11-e a költészet napja.

Április 16-án megemlékezünk a holocaust áldozatairól.

Április 19-én lesz a Föld napja.

Április 21-e tanítás nélküli munkanap, nevelési értekezlet.

Ápr. 23-24-én osztályozó vizsgák lesznek végzősöknek.

A 12. osztályosok szerenádja április 27-én lesz.

Május 2-3-án lesznek az osztályozó értekezletek. (A nappali, majd az esti tagozaton.)

Május 3-a a végzősök utolsó tanítási napja.

Május 4-én lesz a ballagás.

Május 7-e az írásbeli érettségik kezdete.

Május 10-én lesz az Ápolók világnapja.

Május 14-től szakmai írásbelik lesznek.

Május 17-e tanítás nélküli munkanap, állásbörze.

Május 21-e pünkösd, munkaszüneti nap.

Május 22-én lesz az év végi teljesítménymérés a 11. évfolyamon matematikából.

Május 28-án tartjuk az év végi teljesítménymérést a 9., 10. és 11. évfolyamokon. A 9.f, 10. f osztályoknak ezen a napon tanítás lesz.

Május 23-án lesz az alapkészségek és képeségek mérése a 10. évfolyamon.

Kecskés Erika rajza

A **KáZsé (Egész Könnyű)** lapot **kiadta:** a Szegedi Szakképzési Centrum Kossuth Zsuzsanna Szakképző Iskolája.

Felelős kiadó:

Horváth Levente Attila igazgató.

Felelős szerkesztő: Mikó Anna Júlia.

Szerkesztették: Csongrádi Beáta, Földi Lili, Nyiri Renáta, Ördög Regina.

A fotókat készítették: Csongrádi Beáta, Egervölgyi Lilla, Hegedűs Zsaklin, Lelt Klára, Mikó Anna Júlia, Molnár Éva, Okos Éva.

Illusztráció: Fekete Zsófia, Kecskés Erika, Somodi Adrienn.

A lapban megjelenteket írták:

Barát Judit, Békési Bella, Bódi Krisztina, Csongrádi Beáta, Dovalovszki Dóra, Egervölgyi Lilla, Fejes Edit, Hódosi Nóra, Király Orsolya, Dr. Majsáné Iván Gizella, Mikó Anna Júlia, Molnár Boglárka, Nyiri Renáta, Ördög Regina, Pesti Jázmin, Rabb Tímea, Szalai Lilla, Tóth Edit, Tóthné Biró Zsuzsanna, Veszelinov Ágnes, Wratin Sándor.

A cikkeket, felhívásokat, aranyköpéseket köszönjük tanárainknak és diákjainknak!

Szeged, 2018. április